PRESIDENT: I wanted to conduct an enquiry and the honourable member knows that I am leaving this tomorrow.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: May I submit.....

PRESIDENT: Order, order. I said that before lunch time the name should be given to me. I was to conduct an enquiry into the conduct of those persons and two days have elapsed. No names have been presented to me; to this moment I have not got the names. And, the honourable member knows that I cannot hereafter conduct an enquiry into that matter. Therefore, I leave it to the honourable House to decide on what has been the conduct of the honourable member in question.

I may add that I have authorised the Chief Secretary to receive the names. Even if I am going, the Chief Secretary will be perfectly right to receive the names at any time.

RESOLUTIONS ON MATTERS OF GENERAL PUBLIC INTEREST.

MR. G. VELU PILLAI: Sir, I beg to move the following resolution :—

> "This Assembly recommends to the Government that necessary steps be taken to prevent fragmentation of holdings in future."

Travancore is mainly an agricultural country and a large majority of its population consists of agriculturists. The staple food of the people of the State is rice, a large portion of which we used to import from outside—from Burma and Siam. But now when those sources are closed to us, we are beginning to look round for new sources and I am glad that Government have begun a vigorous drive for an intensive and extensive cultivation of paddy. It is in this connection and especially at such a time as this that the subject of my resolution becomes important. The progress in intensive farming is seriously hampered by various conditions and circumstances, among which the fragmentation of holdings and their pepper-pot distribution is the most important. By that the energies of the Agricultural Department in experimental work, propaganda, and introduction of better seeds and better fertilisers will be frustrated in a large measure.

There is no doubt, that the large increase in the fractionalisation of holdings is a recent phenomenon. In olden days population pressure was less heavy, while the cultivation unit was the joint family estate. Partition was then uncommon. But now things are changed. The laws of inheritance, the right to partition in most communities, the easy facilities for conveyance, and the increase of population have been chiefly instrumental in the indiscriminate fragmentation of holdings. Indebtedness of the small holder, forced sale and land hunger have also helped a great deal in that direction.

Travancore is a country of small holdings. Of the total number of holdings about 6 per cent. are less than 20 cents in extent, about 26 per cent. less than 60 cents, 38 per cent. less than 5 acres and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Velu Pillai]

95·5 per cent. less than 10 acres. Only 4·5 per cent. are 10 acres and more. If an area of ten acres is considered to be the minimum size of an economic holding, only less than 5 per cent. of the holdings are economic. The passing of the Nair, Ezhava and other Acts provide for the division of ancestral property, enabling individuals to claim their share and alienate them as they choose.

The disadvantages of the fragmentation of holdings and their pepper-pot distribution are obvious. Scattered ownership of small fields stands in the way of permanent land improvements. Toy holdings restrain the farmer not only from adopting more improved methods but also from intensive cultivation. The waste of labour in carrying manure, implements, etc., to tiny plots situated at a distance from one another, the waste of land in providing ridges, and waste of time and energy in traversing field to field with the plough and cattle for agricultural operations, are only too well known.

PRESIDENT: It is almost conceded on all hands that some steps should be taken and Government would be grateful indeed, if honourable members who speak on this resolution will give some indication of their solution or the proposed solution of the difficulties connected with this problem.

MR. G. VELU PILLAI: Yes, Sir. As the evils of fragmentation and the difficulties connected therewith are well known, I do not propose to say anything more on that topic. Though this distressing factor in our rural economy is admitted on all hands, no concentrated effort has so far been made to attack it in our State. In my opinion we seem to be simply overwhelmed by the immensity of the task involved in consolidating hundreds of millions of holdings and the feeling that the obstacles in the way of such a venture are almost insurmountable. No one denies the difficulties arising from the inherent conservatism of the cultivator who dislikes the idea of exchange and rearrangement of his holdings, leading to disturbance of his ancestral plots, not to speak of the numerous technical and legal difficulties involved in making the compacts as well as in keeping them. But when once an attempt is made, people will come to realise its good effects and they will welcome it. That was exactly what happened in Germany some years back when Land Commissioners were appointed to consolidate and rearrange agricultural holdings. This is a statement of what happened in one State in Germany.

> "After first rising in revolt against the proposed readjustment of their holdings stoning the surveyors and chasing them away, the people of this commune ended by submitting to the proposal, and having seen the advantages which resulted, showed their appreciation in the way that they received the Minister for Agriculture. The Minister was received by almost all the male population on the outskirts of the village, and the chief of the deputation, who four years before had lodged the protest in Berlin, advanced and thanked the Minister for the readjustment of lands which had been carried out against the wishes of the inhabitants, stating that they had not understood the matter, but now they quite appreciated the advantages of the operation which had in many cases trebled the value of the land affected.'
>
> "In the above cases restripment was carried out under the law upon the application of a majority of the land-holders affected."

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

From a study of the action taken in other countries especially in Europe, it is clear that a remedy can be found for the evils of sub-division and fragmentation of land.

In England, the old law of entail, the custom of primogeniture and the difficulties involved in the conveyancing of land have resulted in the concentration of land in the hands of a very few persons and consequently there has been in England no question of excessive sub-division of land.

PRESIDENT: But Lord Birkenhead changed the law of entail, the Law of Primogeniture and certain other laws.

MR. G. VELU PILLAI: Yes, but those laws stood in the way of fragmentation in England while at that time fragmentation was going on at a rapid pace in the other countries of Europe.

PRESIDENT: But it has been complained of now in England also.

MR. G. VELU PILLAI: *In France*, the situation was the opposite. But Acts passed so early as 1908, 1909 and 1910 allowed every farmer to voluntarily place beyond the possibility of expropriation and seizure for debt a holding of a value not exceeding 8000 francs (Rs. 5,000) which is occupied and worked by his family. This holding remains a joint family property. The law has been much improved now in the direction of more effective consolidation of holdings.

In Germany, during the past 50 years much work has been done in the way of creating and resettling peasants holdings on an economic basis. The economic holdings thus formed cannot be sub-divided. The holdings cannot be transferred to persons outside the family of the holder except with the consent of the commission. The holding passes intact to the principal heir, the other heirs obtaining only limited shares in the form of annuities.

In Switzerland also various laws were passed to effect consolidation of holdings, the principle having been accepted by the Swiss Federal Legislature. Article 703 of the old Swiss Civil Code provides for the compulsory readjustment of land if 2/3 of the people interested accept the project.

Laws similar to these exist in Spain, Denmark, Sweden, Italy etc.

In Japan also the same thing has been done.

Because of the inconvenience caused by the existence of numerous small lots sometimes belonging to the same proprietor and scattered over a large area, the Japanese Government, following the example of other countries appointed Commissions to effect readjustment of lands.

A law for the readjustment of lands was passed so early as in 1899 and amended in 1909. The law provided for—

1. The necessary interchange of land and the restriping of lots.
2. The construction of roads, irrigation works, etc.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Velu Pillai]

In order to obtain authorisation to form a Syndicate for the re-adjustment of farm lands it is necessary to obtain the consent of at least half the land-owners in the tract in which the Syndicate intends to work and these land-owners must represent two-thirds of the land affected. The farms restriped are exempted from land tax, and special credit institutions are provided to finance them.

So far as the work has gone, it has resulted in considerable improvements in roads and canals, an increase in rice growing, and the general convenience of all concerned."

In Russia we are told that by collective farming a miracle has been achieved in the U. S. S. R.

PRESIDENT: In Russia that State is doing the whole business. They are running the whole machinery. Wherever there are house. and plots of lands which may be fit for cultivation they are collected together. Suppose there are 10 acre blocks lying separately in an area and if it has to be converted into a hundred acre plot, then the houses and other places intervening will all be demolished. Cultivation is done and by that method, Russia produces 7 times the yield than it was producing years back. Whether that method is practicable at the moment in this part of the country is the question now.

MR. G. VELU PILLAI: Much of this work was done by persuasion also.

PRESIDENT: Only very little was done like that.

MR. G. VELU PILLAI: But in the book "Soviet communism" the authors Sydney and Beatrice say thus:—

"The five year Russian plan for agricultural development is generally looked with disfavour by other countries mainly on the ground that large collective farming and mechanisation of agriculture became possible there only by a process of wholesale expropriation accomplished by ruthless repression."

MR. K. G. GOVINDAN: Is it the suggestion of the member whether we should have that sort of thing namely ruthless repression?

MR. G. VELU PILLAI: I would request the honourable member to hear me patiently till the end and then question.

The authors continue.

"While it is true that liquidation of the Landlord and the relatively well-to-do peasants was effected by methods which must appear to us revolting, it is well to know that the bulk of the 25 million peasant families in Russia, who consisted of the poor grade and the middle grade peasants were brought largely if not wholly into the collective farms by persuasion and demonstration of the success of the collective farms, which offered them prospects of large share than their tiny holdings had ever yielded."

Therefore my submission is that if our co-operators also put forth strenuous endeavours to persuade our peasantry similarly, we can achieve some measure of success.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The foreign experts, who came out to India to help the Indian Central Banking Enquiry Committee, were very emphatic on this aspect of rural economy, and left their opinion on record that agricultural development in India is well nigh impossible unless the State takes drastic action to bring about consolidation of uneconomic holdings. In order to help the State in this task, much can be done by way of persuasion, and voluntary consolidation and education of public opinion as regards the need for legislation. Thus the consolidation of agricultural holdings through legislative measures is the most crying need of the day.

MR. K. G. GOVINDAN: May I know whether there is any legislative measure anywhere in India for the prevention of fragmentation of holdings?

MR. G. VELU PILLAI: Yes, in the Panjab there is a legislation. In the Central Provinces also there is. A bill was also introduced some years ago in the Bombay Legislative Council which unfortunately did not fructify.

This situation as well as the need for legislative measures were correctly judged by the Dewan-President when he said as follows.

> "Such careful husbanding and augmenting of resources in respect of paddy can only arise if the holding is economic. The cultivation of half an acre or one acre or two acres even under modern conditions will not be economic. The first problem therefore is a matter both legal and social. If and to the extent to which the communities concerned bring about a change of the law so as to permit the aggregation instead of fragmentation of holdings, the necessary move would have been made by these communities. But assuming that the communities do not take these steps, Government cannot afford to sit still. Governmet will have to introduce legislation for compulsory consolidation. Government do not propose to alter the laws of any community except with the full consent of that community. But Government certainly can introduce legislation for preventing further fragmentation and imposing consolidation. That has been done elsewhere and done with some success in the Punjab. Government will wait for a short period of time, say six months, to see if the communities concerned will themselves take the necessary steps. Otherwise Government will necessarily have to introduce a legislation tending to consolidation.

But no community has so far come forward with any such proposal and Government too have not done anything in the matter.

I submit that it is more than a year since you spoke these words and Government have not taken any steps towards consolidation. Till now neither the communities concerned have done anything in the matter. Therefore it is high time that necessary steps be taken in that direction.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: May I know what extent of land will be considered as an economic holding?

MR. G. VELU PILLAI: Say about 10 acres. In the Punjab work has already begun with this object in view. More than a thousand Consolidation Societies are at work in the Punjab at present and more than a million acres of land have been consolidated by this time. The Punjab Registrar, in his report, says that money spent by Government on this work is money well-spent. Sir, let us also make an attempt in this direction on some such lines. With these words I commend my resolution for the acceptance of the House.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. PUTHUPALLI S. KRISHNA PILLAI: I wish to put one question to the honourable member, whether the member proposes to amend his motion?

PRESIDENT: Mr. T. P. Velayudhan Pillai has given notice of an amendment.

MR. N. RAMAKRISHNA PILLAI: The question which we have to discuss is a very difficult and complicated one. The problem of fragmentation was not of much importance to us till the passing of the social legislation affecting Marumakathayam communities especially the Nairs, Ezhavas, and the Nanjinad Vellalas. It is needless to enquire whether we were wise on our part in enacting laws giving right of partition to individual members. There is no law in Travancore except what is contained in Order 26 rule 14 (4) of the Civil Procedure Code which places any limition the division of immovable property. Section 42 of the Nair Regulation also adopts a similar provision, but the provision seems to be ineffective so far as property is concerned. The Indian Partition Act IV of 1913 has not been adopted by us. Even the Partition Act of 1913 does not seem to have affected the problem.

Six years after the passing of the Nair and the Ezhava Acts the Banking Enquiry Committee (1930) said "The Marumakathayam law of inheritance in the case of the Nair, the Ezhava and the Nanjinad Vellala Communities has been acting as a check on alienation of lands by sale..... ... ..with the passing of the social legislations affecting these communities family properties have become partible. It has to be noted that properties are being parcelled into small bits in a large number of cases. This has brought in its train the natural consequence of expropriation of holders of lands which were too small for profitable cultivation. The number of partitions effected in Nair tarwards in 1928-29 was 7194 to the value of 98 odd lakhs, in Ezhava tarwards the number was 3097 to the value of 23 odd lakhs, and in Nanjinad Vellala families, the number was 198 to the value of 7 odd lakhs. The statistics we have are not sufficient to gauge the seriousness of the evil of fragmentation and without a searching enquiry the necessity for any legislative measure for restricting alienations by the communities cannot be determined".

This is the only reference with regard to the question of fragmentation anywhere in any of the reports of the committee appointed so far. There was a committee on Co-operation, but even that committee has not referred to the question at all.

The division of holdings has been going on and unless some proper provision is introduced the problem is bound to assume very serious proportions.

In discussing this question it would be useful to study what has been done elsewhere before we decide what action should be taken in our own country. It seems to me that it is not enough to say that Government should take the necessary steps to prevent fragmentation of holdings. The question is what are the steps that are necessary to prevent fragmentation; and for this purpose, a study of what has been done elsewhere will be very important and instructive. The literature on the subject is very large and has to be studied before remedial measures are adopted. The growing sub-division of agricultural holdings and its consequent evils have attracted the notice of many statesmen in India and great economists also have discussed this question.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

A great deal also has been written during the last quarter of a century. The awakening of public interest in this question has resulted in practical measures being adopted.

This problem is not peculiar to India. It is a common problem throughout the continent of Europe. But there, more attention seems to be paid to the question of consolidation of scattered holdings and not to the question of fragmentation in the sense in which we want it to be discussed.

In the Punjab, in the United Provinces, in Bombay and also in Madras, the question has come to the attention of the Governments at one time or other. In the Punjab, legislative action was taken so recently as in 1936 by the passing of the Punjab Consolidation of Holdings Act IV of 1936. The question had been under the consideration of the Punjab Government for a long time and some very striking results had also been achieved there through the agency of the Co-operative Department. The problem has been discussed and great propaganda work has also been done by eminent Indian administrators like Keatinge and others. In March 1916 a motion was brought in the Bombay Legislative Council, requesting Government to consider the question and the motion was during discussion amended into a resolution for the appointment of a committee. But the resolution was rejected on the ground that the people were not prepared for a change at that time. The evil was, however admitted by the Government, but no action was taken by the Bombay Government because to do so was considered inexpedient until a strong public opinion was developed in favour of it. In 1917 on the suggestions put forward by Dr. Gilbert Slater and by Mr. Keatinge, the Director of Agriculture in Bombay, the Madras Government seems to have asked their Board of Revenue to consider this question of fragmentation. The Board was also asked to consider the advisability of adopting certain proposals made by Government themselves with a similar object in view. It was pointed out by Mr. Keatinge that by reason of subdivision and fragmentation(processes which he was careful to distinguish) the agricultural holdings of the Bombay Presidency had to a large extent been reduced to a condition in which effective cultivation was impossible; land, in fact, was distributed in such a way that a large and increasing proportion of the holdings had become 'uneconomic.' Dr. Slater also found that similar conditions prevailed in Madras. The Board of Revenue, after getting the reports of the various Collectors of the districts, seems to have told the Government that no action need be taken at that time. It appears that there was a G. O. in 1919 but I have not been able to get a copy of the Proceedings.

The Baroda State took up the question in 1915. Certain proposals were made by the Director of Commerce, Mr. Nanavathi and on his suggestion, the question was referred to the District officers but as there was divergence of opinion among them, the Government appointed a committee to go thoroughly into the question. The committee submitted their report in 1917, and on the recommendation made by

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Ramakrishna Pillai]

them, Permissive Act was introduced and passed in the Baroda State. This Permissive Act was intended to bring about the consolidation of scattered holding, when 2/3 of the cultivators in a village agreed. This Act is mainly concerned with consolidation of holdings. Though the committee made proposals in regard to consolidation of holdings and also in regard to prevention of further fragmentation in the villages the Act of 1920 only concerns itself with the consolidation of holdings, and that only as a Permissive Act which the villagers can take advantage of according to the opinion of the majority of the cultivators of the village. The report of the committee dealt with two kinds of remedial measures, (1) relating to the arrest of further sub-division, and (2) relating to the re-union of lands already divided. The Act of 1920 is in regard to the second. The work of consolidation of holdings cannot alone achieve lasting good unless supplemented by endeavours to prevent further fragmentation of lands. On the suggestion therefore of the select committee appointed to consider the Baroda Civil Procedure Code Amendment Bill, the inadequate provisions relating to partition in that Bill were dropped and the Baroda Partition of Immovable Property Act was introduced in 1923 and passed in 1924. That is all that has been done to prevent fragmentation in the Baroda State. Even in regard to this attempt the Dewan, in the Administration report of 1923-24, says, "I am afraid they (the proposals) seem to be far in advance of the popular sentiment on the subject. The motives of Government are misunderstood and misrepresented and people are not yet prepared to accept these salutary checks on further fragmentation of lands." It will be instructive to enquire how the law has been working in the Baroda State.

The report of the Baroda Committee contains much useful information. The Committee found, as a matter of fact, that agricultural lands in Baroda were being sub-divided to a very large extent and that the main cause of sub-division was the law of inheritance followed by the people. The following remedial measures were considered by the committee to arrest the further sub-division of lands.

(1) that the law of inheritance should be amended.

This proposal was rejected by them.

(2) that a law should be passed enabling an acquirer to dispose of his acquisitions imposing restrictions on the right to partition.

This proposal was also not accepted by the Committee.

(3) that the law of primogeniture should be introduced.

This was also not approved by the Committee.

The last suggestion was that the principle of not dividing immoveable property among the heirs where the division would lead to inconveniently small shares but of giving to the highest bidder among the sharers or to outsiders and dividing the money among them should be accepted. This was the suggestion that was adopted by the Committee and it was proposed on the recommendation of the committee

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that for preventing fragmentation certain rules in the Land Revenue Code should be amended and that the Civil Procedure Code also should be amended. Subsequently the C. P. C. Amendment Bill was introduced and on the recommendation of the select committee a separate Act on partition was introduced and passed in 1924.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Was the law of Primogeniture considered at that time?

MR. N. RAMAKRISHNA PILLAI: Yes. The Baroda State seems to have undertaken the solution of this problem in all earnestness. Their attention seems to have been directed more on the task of consolidation of small and scattered holdings as in several countries in Europe, than to find effective remedies for the prevention of further fragmentation.

PRESIDENT: It must be remembered that in Baroda the whole of the profitable cultivation is cotton and not paddy.

MR. N. RAMAKRISHNA PILLAI: It does not seem to me that the action taken in Baroda in regard to the prevention of further fragmentation has been adequate. The Baroda State seems to have thought it necessary to do some propaganda work so as to enable the people to adopt the provisions of the permissive legislation of 1920. For that purpose it was suggested to the Government that a special officer should be deputed to go to Europe and study conditions prevailing on the Continent of Europe. In 1920 the Government appointed Mr. R. S. Patel to study the question of re-alignment of agricultural holdings on the Continent of Europe so that he may come with the necessary information when he was ordered to take up this work. Mr. Patel visited Denmark, Norway, Sweden, Belgium, France, Switzerland and Italy and almost all the countries on the Continent of Europe and he submitted a report in 1922. This report, so far as the conditions prevailing in the countries on the Continent of Europe is a valuable book of reference. I may also submit that the International Institute of Agriculture in Rome also furnishes valuable information regarding the work undertaken in the various countries in the Continent of Europe for the consolidation of scattered holdings. The study of the conditions in Europe do not seem to me to be of very great help so far as we are concerned. We are mainly concerned with the prevention of further fragmentation of holdings. The work of consolidation of holdings is only a further step and not quite suitable to conditions here. In Europe attention seems to have been more directed on the consolidation of scattered holdings than on new fragmentation.

The disadvantages of fragmentation of holdings have been dealt with in great detail in the Baroda report and I think it is unnecessary for me to dilate upon them here. But before we undertake legislation or before we adopt any remedial measures it will be useful to study the conditions prevailing in the various provinces in India and also study the literature on the subject. The literature is pretty large and in almost several countries like the Punjab and other places the problem is not yet solved. I submit that this work of studying the conditions in the various countries and of making suitable recommendation

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Ramakrishna Pillai]

should be entrusted to a committee or to a special officer who will be willing to undertake and who will be capable of doing such kind of work. In this connection I also wish to point out that the evils of fragmentation should be brought home to the people and that co-operative societies are best fitted for the task of educating the public. With these words I support the motion.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Sir, I beg to move an amendment to the resolution before the House. My amendment is this. At the end of the resolution add the following :

" by introducing the necessary legislative measures for the purpose."

Sir, with the amendment the resolution will read as follows :

" This Assembly recommends to the Government that necessary steps be taken to prevent fragmentation of holdings in future by introducing the necessary legislative measures for the purpose. "

MR. PUTHUPALLI S. KRISHNA PILLAI : Sir, may I make a suggestion? The resolution, as amended by the honourable member would deal only with legislation for prevention of future fragmentation. I would like to know whether the mover of the resolution or his supporter Mr. Velayudhan Pillai propose to suggest legislation for consolidation of existing fragmented holdings also ?

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : Sir, to meet the point raised by the learned Legal Remembrancer I may be permitted to amend the resolution as follows :

" This Assembly recommends to the Government that steps be taken for the introduction of the necessary legislative measures for the consolidation of holdings and also for the prevention of fragmentation of holdings in future. "

Sir, even though we can bring forward a good deal of arguments in favour of this resolution, I am sure that, unless the Government take steps for the introduction of legislative measures in this matter, our pious wish is not at all likely to materialise at any time.

Sir, the serious, far-reaching consequences of the fragmentation of holdings and the indispensable necessity for taking immediate steps for the prevention of such fragmentation, and for the consolidation of already fragmented holdings have been brought to the attention of the general public by the Dewan of the State on more occasions than one, not only in the House but outside this House, in the course of his several speeches delivered at many important conferences over which he presided. Sir, in the annual conference of the Nair community held in the year 1118 at Pandalam, this question came up for discussion. A resolution was passed by an overwhelming majority to the effect that a committee should be appointed to consider this important question in all its aspects and also for finding out an adequate and suitable solution for tackling this important problem. Sir, even though much time has already expired, nothing tangible has been done by that committee in this direction. So my submission is that unless Government are prepared to take immediate legislative measures for this purpose, we may not get any solution or remedy in the near future. With these words I move my amendment for the acceptance of the House.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. P. S. MUHAMED: I second it.

MR. K. DOMINIC JOSEPH: Sir, statistics have been quoted by the honourable mover of the resolution to show that lands in Travancore are in an extremely fragmented condition and secondly that they have become uneconomic holdings. This is a problem that is not confined to Travancore alone. It was felt in an acute form in the Punjab.

(At this stage the President left the House and the Deputy President took the Chair).

There, Mr. Brayne the famous rural reconstruction officer suggested that there was an excellent opportunity for co-operation and under his leadership, co-operation seized the opportunity and we can see co-operation at its best in the Panjab. There what was done was that all the lands in a village were brought under a common pool. Lands for roads and pathways were set apart. Lands for common purposes such as schools, playgrounds and places of worship were set apart. Then the remaining lands were divided among the villagers in proportion to their original holdings. Thus the several, villagers got their lands in a compact block and there was saving of a good deal of money which otherwise they would have spent because they had scattered holdings. But conditions are not the same in Travancore. There are no regular villages in this country. As was pointed out once by the Dewan-President either there are no villages in Travancore or there is only one village, that is, the whole Travancore State is one village. Therefore the methods adopted in other parts of India where the village system exists, cannot be adopted in this State as a whole. These methods may be adopted where there are extensive tracts of paddy lands as in Kuttanad or Nanjinad. But in places where there are other kinds of lands this becomes well-nigh impracticable. What can be done in this matter is by Legislative enactments. It can be enacted that lands less than, say, one acre will not be registered, that in respect of small blocks, partition will not be effected. Some such drastic measure appears to be necessary in this direction.

MR KOTTALIL P. ABRAHAM: Sir, the problem seems to be rather a difficult and complicated problem. In Travancore the average holding of arable land per head is 49 cents. In Trivandrum Division the average is 40·8 cents per head; in Quilon Division it is 34·9 cents per head and in Kottayam Division it is 72·1 cents per head. This state of things is considered to be not at all economic. In Travancore some lands of one acre, some others of five acres—these little bits are considered to be sufficient for the maintenance of an individual. Indeed in the case of the depressed classes and other backward communities, Government very often allot one acre in some cases and 5 acres in other cases. But even that proportion is considered to be very inadequate and uneconomic. The mover of the resolution said that in his opinion nothing less than ten acres would be considered economic. There is no doubt that a check should be made on the further fragmentation of our holdings and means found out for a proper consolidation. Conditions in Europe and in British India have been referred to by the mover and by the honourable member Mr. Ramakrishna Pillai. And it is also conceded

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kottalil P. Abraham]

that conditions in Travancore are not the same as those in Europe or in other parts of India. It makes our problem more difficult. Even in regard to the question of a proper standard or unit of an economic holding, there is difference of opinion. That itself has to be considered in various aspects. It is commonly agreed, Sir, that the present state of things is not satisfactory and that a solution should therefore be found. The mover referred to the Dewan-President's warning urging upon the different communities in the State to find a solution for the problem failing which the Government would be compelled to take proper measures in the matter.

Mr. Puliyoor T. P. Velayudhan Pillai has told us just now that the Nair Service Society had appointed a special committee to investigate the matter and to bring forward suggestions for the solution of the problem. Although the report of that committee has not been yet ready or published we hope that they may be able to formulate in due course some useful suggestions, the problem being a difficult one and not capable of a ready and easy solution all at once. I agree with Mr. Ramakrishna Pillai who said that before any definite step is taken by way of legislation, a committee should be constituted to enquire into the matter and make a report on which this House or the Government may take further proceedings. If the amendment as moved by Mr. Velayudhan Pillai is accepted, we have to entrust the whole matter to Government and Government have to bring forward on their initiative a bill without making such proper enquiries as will be done by a committee. My submission is that before introducing legislative measures as contemplated by the amended resolution, a special expert committee, and not merely a special officer, should be appointed by the Government to go into the matter thoroughly and report, on which this House and the Government may have further consideration. With these words I support the original resolution and oppose the amendment.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Sir, this is one of those resolutions on which every honourable member of this House who may get a chance is under a sacred obligation to speak. It is on account of the importance of the subject that I propose to intervene in the discussion even at this early stage. I am very happy, Sir, to find that many people who contributed to the dismemberment of tarwad properties, to the frustration of the hopes with which tarwads were founded, the representatives of those who thought that individualism was everything and that the tarwad property was an evil – the surviving representatives of that school, at least one of them, have come forward to sponsor an economic measure, namely, that this dismemberment should be arrested and that the holdings must be compact so that there may be economic holdings. I am therefore glad, Sir, to congratulate my old and dear friend Mr. Ramakrishna Pillai who after nearly twenty years has realised the mistakes of a party which went in for indiscriminate individual partition, a party which indented freely upon Mr. Ramakrishna Pillai's intelligence.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. N. RAMAKRISHNA PILLAI: Can it not be that I have changed my opinion since?

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: That is a matter for the House to decide. There is the statement made by the member before the House years ago and there is the comment which I am making on that statement and it is for the House to form its opinion. That is a very material point to strengthen my argument and to explain it to members who were not members at that time and to put my case before them for the economic prosperity of the country. I am only mentioning it and I mean no offence or disparagement to anybody. On the other hand, I admire a man who has got the courage to change his opinion in the light of later developments. Therefore when I find my friend, Mr. Ramakrishna Pillai asking for that terrible hobgoblin of individualism to go out, I congratulate him.

MR. N. RAMAKRISHNA PILLAI: Is it my friend's view that Marumakkathayam is.....

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Sir, after all Marumakkathayam is not a disgrace and when we are living in a country where the Ruling House is following Marumakkathayam, I forbid any such question. If Marumakkathayam was a bad system, if it was anything like an immoral system, if it is against nature, what is the meaning of anybody in Travancore saying that it is a bad system and an immoral system? Sir, let me not be drawn into any such controversy. I am only talking of one aspect of that law which enabled individual partition to be effected and which was passed 18 years ago and which has affected adversely not only the Marumakkathayam tarwads but other families too have been affected by it. That is my complaint. Sir, I am only sorry that many people who took a distinguished part in the making of that law my esteemed friends, both official and non-official, Ambalapuzha Krishna Pillai, Dr. Kunjan Pillai, Changanacherry Parameswaran Pillai, P. K. Narayana Pillai and K. P. Raman Pillai, are dead and I venerate their memory. I shall mention a few facts.

I wish to read a few passages from a speech reported in the Travancore Legislative Council Proceedings dated 16th April 1923.

> "The Nairs are an agricultural people and the excessive sub-division of land will pave the way to ruination. The advantages of large farming compared to small farming are well-known. The disadvantage of small scattered holdings has been emphasised by scientists and administrators in recent years and notably by Mr. Keatinge in the Bombay Presidency. The following reference to the report of a committee appointed by the Government of His Highness the Gaekwar of Baroda to make proposals on the consolidation of small and scattered holdings in the State, quoted in Professor Kale's Indian Economics is highly instructive. The report states that (1) land has already been minutely subdivided, (2) preventive measures must be taken and the present limit of sub division must be raised (3) the growing sub-divisions are mainly due to the operation of Hindu and other laws of inheritance;"

MR. N. RAMAKRISHNA PILLAI: May I know the name of the person who made the speech?

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: A member whom I consider worthy of some credit, Mr. T. K. Velu Pillai who was rather a prominent member of that Council also. I thought my friend would have understood from the language and strength of the speech that it would be of Mr. T. K. Velu Pillai and nobody else.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sadasyatilaka T. K. Velu Pillai]

"—(4) sub-divisions have made agriculture uneconomic and wasteful. The Committee recommends that the minimum dimensions of an economic holding may be passed to effect the consolidation of exsiting small and scattered holdings The creation of impartible holdings appears to be the permanent policy of certain States In Denmark and Germany and several other countries of the west the fragmentation of agricultural land is permitted only with the consent of the local Government authority. The number of shares into which the tarwad may be divided should therefore be as small as possible. The case of the house-property is even more important. In France and the United States, there are laws passed with the object of securing the permanancy of the home by making it inalienable and non-hypothecable."

These statements were made by Mr. T. K. Velu Pillai 19 years ago. I must say that there were in Travancore people even at that time who thought that unrestricted right should not be given to the Nair community, a community which other communities like the Ezhava and Nanjanad Vellalas wanted to follow in some respects, for dividing their properties. My learned friend Mr. Velayudhan Pillai referred to a statement made by Sir C. P. Ramaswami Aiyar at Pandalam. I am very glad that a person who sympathises with a large community like the Nair community as Sir C. P. Ramaswami Aiyar should be praised for giving those ideas and those are surely entitled to great weight. But notwithstanding his eloquent appeal, the fact remains that the Nair Service Society is unable to do anything with regard to the prevention of fragmentation of holdings. I hope they will be able to do that. If there is anybody responsible for the well-being of the community that is the Nair Service Society. They might change their ideas and ideals from time to time. But on this question they were unmoved till the Dewan advised them. I am sure that my friends like Mr. T. P. Velayudhan Pillai with great motive powers will try to see that the mistakes are rectified. I am not going to say anything more on that point. But at that time when this question was discussed my good friend like Mr. Ramakrishna Pillai and his friends will not listen to me. The world has gained by it and the sun has shone. After 20 years, the germs which did not thrive in that sterile soil has now begun to develop. I welcome the great enthusiasm with which he has put the matter before the House. I learned from the papers that the present Dewan had advised to do something in the matter. I was very glad and I myself thought that I might draft a bill. But later on I thought that the best thing would be for the Government to undertake the legislation. I would like to close my remarks by saying that all honour is due to anybody who does anything to prevent this waste of property thus closing the door to destruction. Ours is a country where a large percentage of the population is involved in litigation. It is high time that we prevent it. I for one am very happy that things which I said 20 years ago have now been said with very great emphasis by my friend Mr. Ramakrishna Pillai who along with his other friends would not listen to then. I therefore say that in this matter the Government will be pleased to get a proper enquiry conducted not by persons who get elected merely by chance or nominated. Of course

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

some of them are very good men. If a committee is to be appointed there must be persons who are able to understand sound economic ideals and sound propositions of law and also understand what is the condition of the land or the land holders in this county. Before I close I must say that I am very glad that although nobody would listen to me at that time, I appealed to the great tribunal of time and the time has indicated it.

MR. K. G. GOVINDAN : Is it the honourable member's suggestion that there must be reversion to the old Marumakkathayam system of inheritance?

MR. T. C. KESAVA PILLAI : സർ, "Fragmentation of land holdings" എന്ന വിഷയം ഒരു കർഷകരാജ്യമായ ഈ തിരുവിതാംകൂറിൽ വളരെ പ്രാധാന്യമായിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് എക്കണാമിക്ക് ബോർഡ് നല്ലതുപോലെ ആലോചിച്ച് ചില ഏർപ്പാടുകൾ നടത്തി ക്രോഡീകരിച്ച ഒരു റിപ്പോർട്ട് ഹാജരാക്കാൻ ഗവണ്മെൻറ് നിർദ്ദേശിച്ചു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും, ഇപ്രകാരമുള്ള ജോലി സെൻസസോടുകൂടി ഏറെറടുത്തു നടത്തുന്നതു് നന്നായിരിക്കുമെന്നും, അതിനൊരു തീരുമാനം ക്രൂടി ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും ആയതുകൊണ്ട് സബ് കമ്മിറ്റിക്കാർ ഇതിൻെറ ജോലി ചെയ്യേണ്ട എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയുംചെയ്തു. ഏതായാലും ഇതു് അത്യാവശ്യമായ ഒരു പ്രമേയമാണ്. വിവിധമെമ്പറന്മാർ ഉൾപ്പെട്ടതായ ഒരു കമ്മിറ്റിയുടെ കർശനമായ പരിശോധനക്കുശേഷം എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയ റിപ്പോർട്ടിന്മേൽ മാത്രമേ നിയമജ്ഞന്മാർ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കാൻ പാടുള്ളൂ. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയിൽ നിയമിതരായ അംഗങ്ങൾ നാട്ടിൻെറ നാനാഭാഗത്തുമുള്ള ഭൂമികളുടെ ഇനം, അതിൻെറ അനുഭവം, വിളവുള്ള ഭൂമി, ഭൂമിയുടെ ഫലവ്യത്യാസം, അതിൻെറ അനുഭവവ്യത്യാസം, മണ്ണിൻെറ വ്യത്യാസം മുതലായ പ്രധാന സംഗതികളെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിച്ചതിൻെറ ശേഷം എഴുതുന്ന ഒരു റിപ്പോർട്ടാണ് നമുക്ക് അത്യാവശ്യം. അല്ലാതെ ഇറാലി, ജർമ്മനി, ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യ, ബറോഡാ ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ നായർറഗുലേഷൻ വന്നപ്പോൾ അവിടെ അനുകരിച്ചതായ തത്വങ്ങൾ നാം സ്വീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ആ നാട്ടിൽ ഈ മുൻ പറഞ്ഞതായ പ്രശ്നങ്ങൾ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അവർ സ്വീകരിച്ച തത്വങ്ങളെല്ലാം ശരിയാണെന്നും ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. ആ തത്വങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു നിയമം ഉടനടി നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞതല്ലാതെ തിരുവിതാംകൂറിനകത്തു് അതിനെ സംബന്ധിച്ച് എന്തെല്ലാം വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യണമെന്നു്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭൂമി, കുടിജന്മം, ജന്മം, പണ്ടാരപ്പാട്ടം, കണ്ടുകൃഷി, മേലങ്ങാണം, തനയ പാട്ടം, ചാവേറു വിരുത്തി ഇങ്ങനെ വീതിച്ചു കിടക്കുകയാണ്. ക്രോതെ ഉഴുക്കുറു വസ്തുക്കളും ഉണ്ട്. ഉഴുക്കുറിനത്തിൽ ഒരു സെൻറു സ്ഥലത്തു് ആയിരം അവകാശികൾ കാണും. ഇതുമാതിരി ഉഴുക്കുറു സ്ഥലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സംഗതികൾ ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു് ഉഴുക്കുറു വ്യവസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ചൊരു തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കുകയും കണ്ടെഴുത്തിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യുകയും അതിനുശേഷം ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു നല്ലപോലെ ആലോചിച്ചു ഇപ്രകാരം ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇവിടുത്തെ ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ അതിനെ രണ്ടായിത്തിരിക്കണമെന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം. നിലങ്ങളെ ഒന്നാക്കുന്നതിനു യാതൊരു വിഷമവുമില്ല. പുരയിടങ്ങളെ ഒന്നാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ വളരെ വൈഷമ്യമുണ്ടു്. ഒരു പുരയിടത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്തിനു് ഒരു സെൻറിനു് ൪ രൂപായും മറുഭാഗത്തുള്ള സ്ഥലത്തിനു് ഒരു സെൻറിനു ൧൦ രൂപായും വിലയായിരിക്കും. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലും മറും, ഓരോ ഗ്രാമങ്ങളിൽ അഞ്ചേക്കർ സ്ഥലത്തു് ൧൦൦-ൽ പരം വീടുകൾ ഒന്നിച്ചാണു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു. അവരുടെ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ ആ ഗ്രാമങ്ങളുടെ നാലുവശത്തും പത്തും ഇരുപത്തഞ്ചും ചതുരശ്രമൈൽ വിസ്തീർണ്ണതയിലാണു് കിടക്കുന്നതു. അതുകൊണ്ടു ഇതുമാതിരി ഒരു നിയമം അവിടെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിൽ യാതൊരു ദുഷ്യവും ഇല്ല. തിരുവിതാംകൂറിലാണെങ്കിൽ ഓരോരുത്തരുടെ വീടിരിക്കുന്ന സ്ഥലവും കൃഷിസ്ഥലങ്ങളാണു്. ഇപ്രകാരമുള്ള കൃഷിസ്ഥലങ്ങളേയും, വീടുകളേയുമാണു് ഇപ്പോൾ ഈ നിയമത്താൽ ഛിന്നഭിന്നമാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു് വീടും പുരയിടവും ഒന്നാക്കണമെന്നു് പറയുന്നതിൽ പല വൈഷമ്യങ്ങളുമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു ഞാനഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതു്, ഭൂമിനിലങ്ങളെല്ലാം ഇതിന്റെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരാമെന്നും അല്ലാതെ വീടു്, പുരയിടം ഇവകളെ ഇതിന്റെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ പാടില്ലെന്നുമാണു്. തെങ്ങു്, മരച്ചീനി ഇവ കൃഷിചെയ്യുന്ന പുരയിടങ്ങൾ ഇതിന്റെ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വിരോധമില്ല. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് പ്രായോഗികമായ രീതിയിലുള്ള പദ്ധതികൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കി വേണം ഗവണ്മെൻറിലേക്കു റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കേണ്ടതു്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു വിലയേറിയ പല അഭിപ്രായങ്ങളും എന്റെ മുൻഗാമികൾ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ വസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു ഇപ്രകാരം ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു നല്ലതുപോലെ ആലോചിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമേ പാടുള്ളൂ. അതല്ലാതെ ഏതെങ്കിലും തത്പത്തെ ആസ്പദമാക്കി യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ പാടില്ല. നിലത്തെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ ഒരു സ്ഥലത്തിന്നു് അതായതു അഞ്ചോ പത്തോ ഏക്കർ ഉള്ള ഒരു ഭാഗത്തിനു ൨൫൦൦ രൂപാ വില കല്പിച്ചു കൊടുത്താൽ മതിയാകും. ഒരു പാറക്കെട്ടുള്ള പുരയിടത്തിൽ ൫ സെന്റു സ്ഥലം ഒരാൾക്കുണ്ടു് എന്നിരിക്കട്ടെ, അതിനു സമീപം ൫ സെന്റു നല്ല സ്ഥലം വേറൊരാളിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലും കാണും അതു രണ്ടും കൂടി സംയോജിപ്പിക്കുന്നതു് ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ന്യായമായ മേൽനോട്ടത്തിൽ മാത്രമേ പാടുള്ളൂ. അല്ലെങ്കിൽ കൈക്കുലി, അഴിമതി മുതലായവ ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള വില നിർണ്ണയാവസരത്തിൽ ഉണ്ടാകുവാനിടയുണ്ടു്. എന്റെ പ്രത്യേകമായ അഭ്യർത്ഥന ഇതാണു്. വിളവങ്കോടു്, നെയ്യാറ്റിങ്കര മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഊടുക്രയ സംബന്ധിച്ചു വലുതായ സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുവരുന്നു. അതിനു വേണ്ട പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്നു് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ സങ്കടപരിഹാരം പ്രസിഡൻറവർകളുടെ തൃക്കൈകൊണ്ടുതന്നെ ചെയ്യണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനൊരു തീരുമാനം നാമിന്നിട്ടു സമയംകൊണ്ടു ചെയ്യാവുന്നതാണു. ഇതും അല്ലാതെപക്ഷം ഭൂമിയുടെ അനുഭവത്തെ സംബന്ധിച്ചു് വരുന്ന സംഗതികളിൽ നെയ്യാറ്റിങ്കര, വിളവങ്കോടു് ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും ഒരു മെമ്പറെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി അവിടുത്തെ ദുരിതത്തെ മനസ്സിലാക്കി അപ്രകാരം ഒരു റിപ്പോർട്ടു ഗവണ്മെൻറിന്റെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചു് വേണ്ട പരിഹാരം ചെയ്യണമെന്നാണു്. ഈ റിപ്പോർട്ടു നിയമസഭയിൽ കൊണ്ടുവരുകയും അതിനുംപുറമേ നിയമം പരിപാലിക്കുന്നതായ റവന്യൂകമ്മീഷനിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിച്ചു അദ്ദേഹം നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു് വസ്തുക്കളെ ഒന്നാക്കുന്നതിനു വേണ്ട വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതാണു് എത്രയും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്. അപ്രകാരം ചെയ്താൽ അതു പൊതുജനങ്ങൾക്കു് സങ്കടകരമല്ലാത്തതും ഗവണ്മെൻറിനു അഭിമാനകരമായിട്ടുള്ളതും ആയ ഒരു പ്രവർത്തിയായിരിക്കുമെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടും അപ്രകാരം ചെയ്യേണ്ടതു് ഈ നിയമസഭയുടെ യഥാർത്ഥമായ ചുമതലയാണെന്നു അറിയിച്ചുകൊണ്ടും അതനുസരിച്ചു ചെയ്യണമെന്നു ഗവണ്മെൻറിനോടു് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: ചെറിയ സ്ഥലങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥന്മാർക്ക് ഇപ്രകാരം പണം കൊടുക്കുന്നതായാൽ അതു ചെലവായിപ്പോകയില്ലയോ?

MR. T. C. KESAVA PILLAI : പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ മുഖേന ഇപ്രകാരമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾക്കു വില കല്പിക്കുകയല്ലാതെ പണം ചെലവാക്കാൻ കൊടുക്കുന്നതു മൈനർ ഇൻറെറസ്റ്റിനു അതു ദോഷമാണ് അങ്ങയെപ്പോലെയുള്ള സമർത്ഥന്മാരായ അംഗങ്ങൾ ഈ കമ്മറിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതു വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

MR. P. KUNJUKRISHNAN: Sir, I also endorse the view expressed by several honourable members that fragmantation of holdings is doing great harm to the State and that effective measures have to be taken to prevent it. It is also retarding our economic progress. But when we take measures to prevent this, I have to submit that we have to take into consideration the special features prevailing in this State which are unlike those that are obtained elsewhere in the world. In Travancore there is no village system. Here the holdings are small and at the same time the houses are situated in separate properties. The teeming population of the State also affects any measure that we are going to adopt. We have also to take into account in this respect the peculiar industries and the professions of the people and the method of agriculture that is prevalent in the State. We have to take lessons from Europe and certain parts of India where fragmentation has been prevented and consolidation effected so well as to improve the economic condition of the people very considerably.

Now, Sir, I cannot agree with the proposal that partition shall not be allowed to individuals. If there is any proposal that the right of an individual to effect partition would be taken away, then I cannot agree with that. Allowing the right of partition for individuals we can at the same time see that the fragmentation of properties is not effected to the detriment of the family or the country. There are various measures and effective measures too for the prevention of fragmentation. So far as I know in most of the civilised countries partition is allowed. Sir, right of partition is absolutely necessary.

MR. K. DOMINIC JOSEPH: Did anybody on the floor of the House suggest that partition should not be allowed ?

MR. P. KUNJUKRISHNAN: I understood from the speeches made by the honourable members that they were not for partition. Moreover, feeling is very keen among communities like the Nair, and the Ezhava to the effect that the right of partition which they secured after considerable struggle should not be tampered with. Particularly the feeling is very keen among the members of the Nair community. Among the members of the Ezhava community the feeling on this score is not so keen. But I would submit that the Ezhavas are also very eager to see that fragmentation of holdings is effected.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Sir, there must be reasons for this difference in the feelings of the two communities. So far as ownership of lands is concerned, the cases of individual members of the Nair community who own bigger and more extensive holdings of land are to be considered. There were bigger families with large areas in possession. When fragmentation was effected as a result of partition, and that very profusely, these holdings were split up, and it is only proper that the community feels so keenly about it. In any case there is a general feeling throughout the State that fragmentation should be prevented aud consolidation effected with a view to the advancement of our economic progress and our productive capacity. Very effective measures should be taken in this direction. Eminent persons must be asked to form themselves into a body and go into the matter by studying the conditions prevailing in other countries and take such steps as to bring about a reorientation in this matter. I would submit that all the communities desire it. But the only thing is that one should go into the question deeply, thoroughly and cautiously. With these words I support the resolution.

MR. P. S. MUHAMED : സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ ഹൃദയപൂർവ്വം അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഫ്രാഗ്മെൻറേഷൻ—ആഫ്—ഹോൾഡിംഗ സുകൊണ്ടു ക്ലേശതലായി ഉരിതം അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു സമുദായം ഇന്നു തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടെങ്കിൽ അതു മുസ്ലീം സമുദായമാണ്. ഒരാളിന്റെ സ്വത്തു് അയാളുടെ മരണശേഷം ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കുമായി വീതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന സംപ്രദായം മുസ്ലീം സമുദായത്തിലുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു് മുസ്ലിമിങ്ങളിൽ അധികംപേർക്കും തിരുവിതാംകൂറിൽ പറയത്തക്ക നിലയിൽ വീടുകളോ വസ്തുക്കളോ ഇല്ല. ഭൂരിപക്ഷം മുസ്ലിമിങ്ങളും കൃഷിത്തൊഴിലിലേർപ്പെടാത്ത പ്രധാന കാരണവും ഇതുതന്നെയാണ്. മഹമ്മദീയ നിയമം അനുസരിച്ചു് ഒരാളിന്റെ മരണശേഷം അയാളുടെ സ്വത്തുക്കൾ പെൺമക്കൾക്കും ആൺമക്കൾക്കുമായി വീതിച്ചുകൊടുക്കണം. തന്നിമിത്തം ഈ സമുദായത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കു് സാരമായ തടസ്ഥമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഈ വിഭജനംകൊണ്ടു് മറ്റു ചില ഗുണങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും സമുദായം ദിനംപ്രതി അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. ഒരു അറുവർഷത്തെ സമുദായചരിത്രം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ രണ്ടു തലമുറകൾ തികച്ചെങ്കിലും ഒരു മുസ്ലീം, ഭൂസ്വത്തിൽ ധനവാനായിരിക്കുന്നതായി കാണപ്പെടുകയില്ല. ഈ ദൃഷ്യം മിക്കവാറും എല്ലാ സമുദായങ്ങൾക്കും ഉണ്ടു. കുറെക്കാലങ്ങൾക്കു മുമ്പു് ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതായി ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. കാരണം ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും മറ്റൊരു ക്രമം സ്വീകരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഭൂമി കൃഷണം കൃഷണം അന്യിപ്പോകാൻ ഇടയില്ലായിരുന്നു. ഇവിടത്തെ പ്ര

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. S. Muhamed]

ബലസമുദായങ്ങൾ വലിയ ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിട്ടില്ല. ന്യൂനപക്ഷസമുദായങ്ങൾക്ക് ഈ ദോഷങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും അവരുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ശ്രദ്ധ കച്ചവടത്തിലായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയൊരു നിയമം വേണമെന്നുള്ള സംഗതി അവർ മുമ്പോട്ട കൊണ്ടുവന്നില്ല. ക്രസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ അവരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിനു മാത്രമേ ഈ ദൃഷ്യം ഉണ്ടാകാനുള്ളു. കാരണം പുരുഷന്മാർക്കു മാത്രമേ വസ്തു ഭാഗിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളു. സ്ത്രീകളുടെ അംശം ഭാഗിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു അവർക്കു ഈ വിഷയത്തിൽ വലിയ ദോഷം നേരിട്ടിട്ടില്ല. അവരേയും ഈ ദൃഷ്യം ബാധിക്കുന്നതിനു മുമ്പു ഇതിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിലേക്കായി ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. കൃഷി സംബന്ധമായ സ്ഥലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചായിരിക്കണം ഇങ്ങനെയുള്ള നിയമങ്ങൾ ബാധിക്കേണ്ടതു് എന്നുള്ള മി. കേശവപിള്ളയുടെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. ഒരാൾക്കു കിടപ്പാനുള്ള സ്ഥലമെങ്കിലും വേണമെന്നാഗ്രഹിച്ചാൽ അവിടെ അയാൾക്കു അതിനുള്ള സൌകര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. റൌണിലാണെങ്കിൽ ഒരാൾ നാലുസെൻറു സ്ഥലം പതിനായിരം രൂപയോളം കൊടുത്തു വാങ്ങിക്കും. ആ സ്ഥലം വല്ല വീടുവയ്ക്കാനോ വല്ല കച്ചവടവും സ്ഥാപിക്കാനോളള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയായിരിക്കും വാങ്ങിക്കുന്നതു. ഒരു നിയമംകൊണ്ടു ഇപ്രകാരമുള്ള ഉദ്യമങ്ങൾക്കു പ്രതിബന്ധമുണ്ടാകാൻ പാടില്ല. ഈ വിവിധ വശങ്ങളെപ്പറ്റി വളരെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി പഠിക്കുകയും പരസ്പരവിരുദ്ധമായ താല്പര്യങ്ങളേയും കുറിച്ചു ചിന്തിക്കയും ചെയ്തതിനുശേഷമായിരിക്കണം ഒരു നിയമം ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതു്. ഈ ബിൽ ഈ സഭയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു മുമ്പായിത്തന്നെ ഈ ബിൽ സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ വശങ്ങളേയും പഠിച്ചു ആലോചിക്കത്തക്കനിലയിൽ ഒരു ചെറിയ കമ്മറ്റി രൂപീകരിക്കണം. ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കത്തക്കവരും പഠിച്ചിട്ടുള്ളവരുമായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഈ കമ്മറ്റിയിൽ കൂടുതലുണ്ടായിരിക്കണം. മറ്റു ചില ദൃഷ്യങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കത്തക്ക നിലയിൽ ഒന്നുരണ്ടു അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ആ കമ്മിറ്റിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. ഈ മാസത്തിനകം ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു റിപ്പോർട്ടും ഒരു ട്രാഫറു് ബില്ലും ഉണ്ടാക്കിയാൽ താമസംവിനാ ഇതു നടപ്പിൽ വരുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇതുയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. C. JEBAMONY NADAR : I am not confident, Sir, about the practicability of the aim of the resolution as I think that any effective solution is not so easy as some honourable members think. An effective prevention of fragmentation depends in my view, on 4 factors, *viz.*, the tendency of society, the kind of the crop, the condition of the soil and fourthly the extent of land available.

Undoubtedly there was a time when there was corporate ownership of lands both among the followers of Makkathayam and Marumakkathayam laws. But that condition has changed as evidenced by the various legislative enactments governing inheritance and partition applicable to different communities. Now the tendency among the followers of Hindu Law also is for separation rather than for joint ownership. So, we have to take it that the present tendency of society is for individual ownership. Such being the mass mind we should hesitate to take up legislation unless public opinion undergoes a thorough change in favour of corporate ownership essential for consolidation of holdings.

Secondly, as far as the kind of crops are concerned, in Travancore, we know that different crops are raised in the same plot of land. Let us take the common example of a plot of land, with paddy fields in the middle and on both sides with cocoanut or other trees or even dry crops. Why do we find such a different treatment in the same field ?

The sloping nature of the ground, the difference of the soil justify such a practice. In consolidation of holdings the underlying principle is to secure an extensive area or as some say an economic holding wherein the same crop could be raised at least during specified seasons. So before we take up consolidation we must decide as to the crop that could be raised there. That again depends upon soil and climatic conditions as well as water facilities. Our State is one of hills and valleys. What is therefore applicable to countries having regions of level lands cannot be of avail here.

Having regard to the extent of the available arable land how are we to fix the minimum or maximum area required for different food crops and the extent of an economic holding for each crop ? Is it in respect of cocoanut, paddy, tapioca and others ? As for paddy, for a population of 60 lakhs we have about 6 lakhs of acres of land under that crop. It works at about 10 cents of paddy land for each individual. It has been opined that it is not possible to extend the paddy crop area. Hence the ultimate effect of consolidation of paddy lands is not likely to be very fruitful. As for cocoanut and tapioca cultivation, I do not think that any appreciable benefit could be derived by consolidated holdings. In any case, in solving this problem, I think we have also to make a thorough innovation of the law governing the succession of different communities with regard to inheritance. For, generally we find that plots of lands lying contiguous are owned by persons belonging to different communities. One plot may be owned by a Hindu, the next by a Muslim, and the third by a Christian. Suppose we legislate to consolidate these. As soon as the law for

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. Jebamony Nadar.]

consolidation comes into force, the existing laws governing the inheritance of different communities could very well nullify the new law of consolidation unless it could abolish the law of partition. Therefore, it is necessary that partners in "consolidation" must aim at uniformity as to the mode of evolution of their properties after their death. Further the provisions of the different laws of succession, inheritance and partition as they are in vogue now, must necessarily change if the new law of consolidation should be effective.

The House adjourned for lunch at 1 P. M. and re-assembled at 2 P. M.

OATH OF OFFICE.

Mr. A. Lakshminarayana Aiyar, Financial Secretary to Government, was sworn in.

MR. C. JEBAMONY NADAR: Then again if we want to consolidate, effective changes should be made in the personal law as well as the law relating to alienation.

MR. PUTHUPALLY S. KRISHNA PILLAI: For the purpose of consolidation, why should there be a change in such laws?

MR. C. JEBAMONY NADAR: It is very necessary to change the law for the purpose of consolidation. Suppose ten adjacent owners should agree among themselves to consolidate their holdings and suppose one of them alone is not willing. Then some law is necessary to bring his property into consolidation. Similarly if there is a decree against one of the ten there must be provision to prevent his portion of the property being sold and thereby separated from the consolidated block. So if you want to consolidate and avoid further fragmentation you must have unity in the law of succession and a change of personal law as well as the law of alienation.

Travancore is a land of small holdings. There are ever so many poor families owning altogether only four or five cents of land in which stands many many dwelling houses belonging to the different members of the family. Will it be reasonable if we enforce consolidation in such house sites? The depressed classes have their houses as tenants-at-will in the lands of charitable land-lords who also permit these poor people to cultivate small plots of land around their houses probably in consideration of faithful service that is being rendered as watchers or care takers of their gardens. Under the name of consolidation are we to evict these poor fellows and make them homeless? We have got the litigation breeding Oodugur system. As was pointed out here one or two years ago, for a property in Vilavancode, there were as many as 700 shares. How, these persons must come in for consolidation? Suppose they agree to consolidate their holdings what should be their right over the property after consolidation? Are they to have individual right or only corporate right? These are questions demanding serious consideration.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Ultimalely consolidation would lead to a system like that of the Soviets. How far that could be supported is doubtful. Further when individuals cease to have possession rights over immovable property they are likely to lose all interest in land. With the ever increasing population and limited arable land, a country like Travancore cannot afford to create a "neglect land" mentality among the agricultural classes. As a matter of fact, in Neyyattinkara and other places we have typical examples of maximum intensive cultivation in small holdings. Various cultivations such as tapioca, plantain, grain and root crops are found all the year round in small house compounds. That shows the industrious ryot makes a judicious use of his land in accordance with his needs and to suit climatic and local conditions. Sound Agricultural policy and rural contentment alike require that there should be no restriction in such user of land. In the case of consolidation only one crop can be raised in one block. So that it will become the monopoly of certain localities or groups of persons to produce certain crops. Further we cannot say off hand which crop is fit for a particular area without ascertaining soil and local conditions. For this purpose a preliminary investigation would be necessary, the cost of which will be very great. So all that can be done at present is to start co-operative cultivation in selected places and watch the progress before we embark on legislation. Something like preemption may also be tried. If an adjacent owner wants to sell his property then the neighbour may have priority in the matter of purchasing that. The price in such cases may be settled by a court of law if the parties could not agree among themselves. The question of legislation to avoid fragmentation was considered by the Royal Commission on Agriculture in India. Their recommendations do not carry us any further. They were unable to say whether the legislation needed should be of a permissive or compulsory nature. Even if it be a permissive one they would strike a note of warning that it should be in a guarded manner. If it be compulsory, the commission would limit the applicability of the law to special areas after very careful enquiry.

The opinion of the Royal Commission is entitled to the greatest respect and stands as warning to legislatures. The point is that in spite of the manifest disadvantages of fragmentation and sub-division it is not easy to devise any effective and practical solution to eradicate the evil. To hold a preliminary enquiry the expense may be abnormal and even prohibitive. After all what would be the result of such an enquiry? What I would submit is that the time is not ripe for appointing a committee and spend public money over it. We have to wait. In the meanwhile the Co-operative Department may take up the matter and select a few localities for the purpose of experiment and propaganda. If the experience we gain be hopful we may gradually extend the work to different parts of the country. If as a result of such experimental work success be assured then and then only we could think of legislation.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. Jebamony Nadar,]

Another aspect has also to be considered and that is our love towards land and affection towards our ancestral property. No man willingly parts with his land unless he is compelled by circumstances to do so. In countries like Europe, the people are industrial-minded, while we are agricultural-minded and that accounts for our attachment towards land. So the outlook here towards land is different from that of Europeans. We depend for our existence upon agriculture and they upon industry. So if we propose to take away the small holdings from a small cultivator we have to consider what would be his plight. At present the small holder raises all the crops he wants in his small bit of land. If there is to be consolidation, he has no more the right to plant or harvest such crops as he requires for his sustenance. That means he has to purchase his necessaries for cash. To me it appears that it is not at all fair to drive poor people to that position nor would it be advantageous to general welfare and contentment of an agricultural people. At present nothing more than experiments by the Co-operative Department, needs be done. I am therefore not in favour of the resolution.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: I want to put a question. Accepting the principle of voluntary co-operation, suppose there is a parcel of land in the middle of a locality, where many of the land owners are prepared to enter into co-operation for consolidation, and only one land holder is not willing to co-operate with the others, how will the principle of co-operation be applied in his case?

MR. C. JEBAMONY NADAR: In that case it must be compulsory acquisition. But suppose the owner of the middle plot has fully cultivated it with cocoanuts while the adjoining plots are used for grain or paddy crops and in which case you have to pay for the trees and then cut and remove them. There will be all these difficulties.

I wish to refer to one other matter. In the opinion of the Royal Commission on Agriculture which is expressed thus: "Sub-division amongst cultivators is aggravated by the lack of alternative means of livelihood which drives multitudes to grow food for base subsistence." Sub-division is necessitated for want of other means of livelihood. This proves that sub-division of holdings, though uneconomic is a shelter for unemployment.

That is more or less the position in Travancore also. So unless we are able to provide work for all the workers, who may be affected by the proposed law there will be grave difficulty. In view of these facts I am not in favour of the resolution.

MR. K. G. GOVINDAN: Sir, the general trend of the speeches delivered in the House on this subject excepting that of the honourable member who spoke last, is in favour of legislative measures for the prevention of fragmentation of holdings and consolidation of the already scattered holdings. The honourable member who spoke last gave an opinion different from what was expressed by other members. Sir, I have great pleasure in agreeing with the views expressed by Mr. Jebamony Nadar. He advanced very learned arguments in support of his

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

views. I do not think it is necessary for me to go over all those arguments once again. I will just place before this honourable assembly the reasons which necessitated the introduction of a similar bill in the Bombay Legislature some years ago.

In the statement of object and reasons the following are given as the evils arising from fragmentation of holdings :—

(a) they impede current cultivation and waste time ;
(b) they prevent permanent improvements being undertaken ;
(c) they prevent a cultivator from living on his farm ;
(d) they prevent the organisation of labour and capital ;
(e) they frequently result in second crops not being grown ;
(f) they sometimes send the land out of cultivation altogether;
(g) they cause enmity amongst neighbours, leading to litigation and permanent feuds ;
(h) they produce a generally uneconomic situation.

MR. G. VELU PILLAI : May I know whether that list is exhaustive?

MR. K. G. GOVINDAN : I presume these must have been the chief reasons which necessitated the introduction of the Bill in the Bombay Council. My submission is that none of these reasons apply to Travancore. The penultimate one which says that they cause enmity amongst neighbours leading to litigation and permanent feuds is certainly not applicable here. The marumakkathayam system of inheritance was the chief source for almost all the civil and criminal litigation in Travancore. We know how people who were following the Marumakkathayam system of inheritance have had very bitter experience of that system Ever so many litigations, murders and all sorts of unhappy incidents have occurred due to that system. I refer to permanent feuds. Sometimes land is not available for cultivation purposes on account of such quarrels. I am not at all saying that lands must be fragmented to such a small extent that it is not convenient to cultivate the same. I do not go to that extent. But sometimes land is left idle without any cultivation. If division is allowed then it is not likely that lands will not be available for cultivation. We have seen that during the days of the Marumakkathayam law, paddy lands and others lying uncultivated. That was one of the evil effects of the system of Marumakkathayam system. Therefore, my submission is that broadly speaking none of the evils mentioned above is applicable here.

MR. S. NARAYANA PILLAI : Is there not an advantage of conserving the properties ?

MR. K. G. GOVINDAN : Yes, Sir. The Marumakkathayam law has its own advantages as well as disadvantages. I do not say that all is wrong with Marumakkathayam. I do not say that it has only disadvantages. There are advantages too. We have seen that the disadvantages were more than the advantages. That was the reason why that system was abolished and a new system of inheritance has been brought into vogue. The present system of inheritance provided for in the Nair and Ezhava Regulations is the cause of the progress of those communities. Of course there are some people in every community who are useless fellows. The moment they get something in

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. G. Govindan.]

their hands, they at once throw it away to somebody or some clever neighbour takes it away from him. Such a state of affairs is inevitable. No legislation can prohibit that situation. It is impossible for any legislation to say that a man should always keep such and such possessions. Unless something like the Russian regime is introduced here, it is absolutely impossible to prevent alienation. I am not advocating the Russian system. If there is a horse, somebody is sure to ride over it. It is impossible to prevent that.

Sir, in Travancore, after all, fragmentation of lands is not detrimental to cultivation. From my own experience, I must say that if a paddy field is more than one acre in extent, what is ordinarily done by the cultivator is to divide it by bunds into two or three small plots of ground and then cultivate them. Cultivation is conveniently done in that manner. If the extent of a virippu land is only 7 cents, there is absolutely no inconvenience for cultivation. I submit that no detriment is caused to cultivation by such fragmentation. That is what obtains in Travancore.

MR. S. NARAYANA PILLAI: May I know what is meant by extensive cultivation?

MR. K. G. GOVINDAN: The honourable member knows what it is. If by legislation, fragmentation is prevented and consolidation is enforced, what will be the effect of that change in the present system of cultivation. Unless the Government are prepared to take upon themselves the onerous duty of actually cultivating the land, what is the advantage gained by forcing 3 or 4 people to come together and then cultivate. Even now cultivation is carried on for which 3 or 4 people have to come together.

The Dewan President spoke about the method of cultivation in Russia this morning. The honourable member who moved the resolution spoke about the ruthless repression practised in Russia with regard to cultivation. If this Government have any idea of putting into practice here things in vogue in Russia, I can well understand the advantages that could be gained by such a legislation as is advocated by the honourable member. Otherwise no advantage could be derived simply by enforcing two or more heterogenous people to co-operate and cultivate.

MR. S. NARAYANA PILLAI: Sir, I support the resolution as amended. The honourable the previous speaker mentioned about fragmentation and the meaning to be attached to it. He explained that it is usual in Travancore to divide one acre of land into many plots for purposes of cultivation. That is not what is understood by the term. I understand by that term the indiscriminate alienation of land whereby the lands pass into many other hands which makes cultivation difficult. That aspect of the matter was also touched upon. I fear my honourable friend has not correctly understood the implications and meaning of the present system of agriculture. The present system of agriculture is what may be termed the scientific system of agriculture by which alone we may be able to compete with other countries and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

British India in the matter of production. The system followed in Travancore is the time-honoured system where a peasant cultivates his own land for himself. Now, the question is whether we could be satisfied with that. We have to meet the requirements of our growing population and therefore we have to get as much out of the soil by applying modern methods of cultivation as possible.

It was stated that there are various difficulties in the way of preventing fragmentation of holdings. Those difficulties exist in other countries as well. My humble submission is that Government should not hesitate to introduce methods by which the danger of further fragmentation can be avoided. It is true, Sir, that there is a growing feeling in the State in regard to that matter. Not only fragmentation of agricultural holdings should be prevented, if possible, some method should be devised to effect consolidation of holdings. I think the latter is more imperative at the present time. I think, Sir, that with the best brains in this Assembly and elsewhere and with the experience gained by legislation in British India and other countries during the last two decades, by the application of that mature wisdom gained by experiece some solution can be evolved. We need not fear that such a solution cannot be evolved to end the present difficulties. With these words I beg to support the resolution as amended.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : Sir, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் பல மாக எதிர்க்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தில் இரண்டுவிஷயங்கள் அடங்கி யிருக்கின்றன. ஒன்று, துண்டு துண்டாக ஆக்கப்பட்டிருக்கும் கிருஷிஸ் தலங்களை ஒன்றுபடுத்தி, பெருமித அளவில் கொண்டுவர வேண்டுமென் றும், இரண்டாவது கிருஷிஸ்தலங்களை இனிமேல் துண்டு துண்டாக்குவ தைத் தடை செய்யவேண்டுமென்றும், இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக் கத்தை, இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த கனம் G. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் வெளிப்படையாகக் காட்டினார். அதாவது கிருஷிகர்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை உயர்த்திக் கொண்டுவரவேண்டிய மார்க்கம் இந்த இரண்டு வழிகளினால் தான் என்றும் அவர்கள் மிக்கத் துணிவுடன் பேசினார்கள். இவ்விரண்டு மார்க்கங்களையும் கையாள வேண்டுமானால்— நடப்பில் வருத்தவேண்டுமானால்—மிக்கத்துணிவு வேண்டுமென்பதற்கு ஐய மில்லை. இதற்குச் சட்டமில்லாமல் இதை நடப்பில் கொண்டுவர முடியாது என்பதற்குச் சான்றாக ரஷ்யாவிலும் மிக்கப்புரட்சி மனப்பான்மையோடு செய்த வாதத்தையும், பிரான்ஸ் முயற்சி எடுத்துவந்ததையும், நமது இந்திய ராஜ்யத்தில் இந்த மார்க்கத்தில் கொஞ்ச அளவில் முயற்சி எடுத்துவந்ததையும் பேசினார்கள். தவிரவும் பம்பாய் மாகாணத்தில் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு நகல் சட்டத்தையும் சட்டசபையில் கொண்டுவந்தார்களென்றும் சொன்னார்கள். இவ்விஷயத்தில் எல்லாயி டங்களிலும் பொதுஜனங்கள் கூர்ந்து ஆலோசனை செலுத்தினார்கள் என் பதற்கு எனக்குத் தர்க்கமில்லை. இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு எச்சரிக்கை மட்டும் செய்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது மேற்சொன்ன இந்த மாதிரி முயற்சிகளெல்லாம் பரீட்சார்த்தமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறதே யொழிய, பரிசீலனை நடத்தி முடிவுகட்டப்பட்டதாகச்சொல்லமுடியாது. ஆனதால் கிருஷிக்காரர்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை செம்மைப் படுத்திக்கொள்வதற்காக முடிவான மார்க்கம் இத்தீர்மானத்தில் அடங்கி

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Sivathanu Pillai]

யிருக்கும் மார்க்கமேயன்று சொல்ல என் மனது துணியவில்லை. மேல் நாடுகளில் இவ்விதமுறையைக் கையாள சௌகரியங்கள் இருப்பதுபோலவே நமது சமஸ்தானத்திலும் சௌகரியங்கள் இருப்பதாகச் சொல்வது மிகத் தவறுதலேயாகும். அந்த நாடுகளில் கிருஷிசெய்யப்படும் ஸ்தலங்கள் மிக விஸ்தீரணமும், ஆயிரம் ஏக்கர் கணக்கிலுள்ள ஸ்தலங்களுமட்டிலுமல்ல, அவ்விதஸ்தலங்கள் சமதளமாகவுமிருக்கக்கூடும். அந்த ஸ்தலங்களின் உடமஸ்தர்களும் எண்ணிக்கையில் மிகக்குறைவாகவுமிருக்கலாம். ஏனென்று கேட்டால் அவர்களது பரம்பரைச் சட்டமானது ஒருவருக்கே அல்லாமல், நம்மைப் போல பாகிக்கக்கூடாது. நம் ஸமஸ்தானத்தில் ஜனங்களுடைய வஸ்துபாக அவகாசமானது மிக மாறுபட்டதேயாகும். தலையண்ணி பாகமாகவும், மஹமதியர்களுக்கிடையில் பாகத்தில் 1/6 அல்லது, 1/12 சிறுசிறுபாகமாகவும் துண்டிக்கப்பட்டு, அனுபவிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. கஷ்டவும் நமது சமஸ்தானத்தில் மலைகளும், குன்றுகளும் நிறையப்பெற்றிருப்பதால், கிருஷி ஸ்தலங்கள் மேடுபள்ளமாகவும் இருந்து வருகின்றன. இவ்வகை காரணங்களால் மேல் நாடுகளில் பொருந்தக்கூடிய காரணங்கள் நம் சமஸ்தானத்திற்குப் பொருந்தும் அல்லது பொருந்தக்கூடும் என்று சொல்வது சரியல்ல. நம் நாட்டிலுள்ள கிருஷி ஸ்தல உடமஸ்தர்கள் எண்ணிக்கையில் ஏராளமாகயிருக்கிறார்களல்லவா? அது காரணம் பற்றி இவ்வகை ஸ்தலங்களை ஏகோபித்து, ஒன்று படுத்திக் கொண்டுவரவேண்டிய ஒரு சட்டம் வருமானால் லக்ஷக்கணக்கான ஜனங்களை அது பாதிக்குமே! அந்த மாதிரி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவருவது சாத்தியமாகுமா? அதற்காகத் துணிவது புரட்சி ஏற்படுமேயழிய நாம் நினைக்கும் பலனை அடையமுடியாது என்பது எனது துணிவான அபிப்பிராயம். நமது நாட்டில் குட்டநாடு தவிர நெற்பயிர் செய்யும் மற்ற ஸ்தலங்கள் சின்னச் சின்னத்துண்டுகளாகவேயிருக்கின்றன. இதை விட சிறு துண்டுகளாக நிலங்களை திருநெல்வேலி, மதுரை ஜில்லாக்களில் பார்க்கலாம். அவ்விடங்களில் நிலங்கள் சின்னச் சின்ன துண்டுகளாகயிருப்பது உபயோகப்படுத்துவதற்காக சௌகரியத்தையும், அதுகாரணம்பற்றி வீணவும் அதிகரித்ததாகவும் நான் அறிகிறேன்.

நம் சமஸ்தானத்திலும் மேடுபள்ளங்களுள்ள ஸ்தலங்கள் தவிர சம நிலமான விரிவான ஸ்தலங்கள் கிருஷிக்கு உபயோகப்படுத்திவருவதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதையாவது ஒன்று சேர்த்து கிருஷி செய்யக்கூடாதா என்ற கேள்விக்குபிடமுண்டு. ஆனால் அந்த மாதிரி ஸ்தலங்களில் நூற்றுக்கணக்கான உடமஸ்தர்கள் இருக்கக் கூடும். அவர்களிடமெலாமிருந்து இந்த ஸ்தலங்களையெடுத்துக் கிருஷி செய்வதாயிருந்தால் அத்தனைபேருக்கும் தற்போது இருக்கக்கூடிய வேலை இல்லாமலாய்விடுவதுமல்லாமல் வேலையில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஜனங்கள் தங்களுக்கு மாதத்திரம் வரக்கூடிய பலன் சேராது என்ற ஒரு காரணம் பற்றியே அவர்களது வேலையில் அதிக முயற்சியோ, அக்கறையோ இருக்காது என்பது திண்ணம். ஏனென்று கேட்டால், சுயநலம் பொதுநலத்தை விட அவ்வளவு அக்கறையை உண்டுபண்ணுதல்லவா? இந்தக்காரணத்தால் முயற்சிகுன்றி விளைவு குறைவு ஏற்படுமேவொழிய அதிகப்படாது. இந்தக் காரணம் மேல் நாடுகளுக்கும் பொருந்துமோ என்று கேட்கலாம். அங்கேயும் மனிதர்கள் தானே? அங்கேயும் சுயநலம் என்பதுண்டல்லவா?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ஆனல் அங்கே வித்தியாசத்தை வேறு வழியில் காண்கிறோம். அங்கே வேலை செய்துவருபவர்கள் உடமஸ்தர்களல்ல. அதனல் மக்களில் பெரும் பாலர்களுக்கும் மனப்பான்மை வேறுபட்டதாகக் காணலாம். இங்கேயோ அப்படியல்ல. மனிதர்களுக்கிடையில் இடங்களைப் பொறுத்து சில மனபான்மைகள் இருப்பதாக நாம் அறியக்கூடும். உதாரணமாக— காலஞ்சென்ற C. R. தாஸ் அவர்கள் டார்ஜிலிங்கில் மரணமடைந்தார்கள். அவர் இறக்கும் தருவாயிலிருக்கும் போது சொன்னதாவது— தாம் இறந்துபோன பிறகு தமது தகனம் கல்கத்தாவில் இன்னயிடத்தில் நடத்தவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டதாகவும் அதன்படியே நிறைவேற்றப் பட்டதாகவும் நாம் அறிந்திருக்கிறோமல்லவா. அதுபோல காலஞ்சென்ற திலகர் மஹானுக்கும் அப்படி நடந்ததாக நாம் அறிகிறோம். புராணங்களிலும் ஏராளமாக இவ்விஷயத்திற்கு உதாரணங்கள் காணலாம். ஆங்கிலத்திலும் இதைப்பற்றிச் சொல்வது என்னவென்றால்—There is always a genius of the place which attracts persons —ஜனங்களிடையே இந்த மனப்பான்மை இந்தியாவில் மிக அதிகமாகக் காணலாம். மேல் நாடுகளில் இதை இவ்வளவு அதிகமாக காணமுடியாது. இதை பாதிக்கக் கூடிய ஒரு சட்டம் வருமானல் அதை பொது ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்பது திண்ணம்.

பண்டைய காலத்தில், என் அனுபவத்தில் நான் பார்த்தது என்னவென்றால் மக்கள் அனைவருக்கும் கிருஷி ஸ்தலங்கள் இருந்து வந்தன. அவர்கள் தாமே வேலைசெய்து, கிருஷியை அபிவிருத்திப் படுத்திவந்தார்கள். அந்தக்காலத்தில் விளைவுபொருள்களுக்கு விலை மிகக்குறைவாக இருந்தபோதிலும் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமையானது செம்மையாகயிருந்து வந்தது என்பதையும் நாம் அறிவோம். அப்பொழுது அவர்கள் விளைவிக்கும் பொருள்களைக் கொடுத்து அவர்களுக்குத் தேவையுள்ள வேறு பொருள்களையும் வாங்கிவந்தார்கள் என்று நாம் அறியலாம். இப்பொழுது அவர்களே கேரில் வேலை செய்யாது காரணம் பற்றி, அதாவது absentee land lord, பொருளாதார நிலைமை குன்றிவிட்டது. நமது நாட்டில் இவ்வளவு சுருங்கிய இடமாக இருந்தபோதிலும் அநேக விளைவுபொருள்களை ஜனங்கள் கிருஷிசெய்து எடுக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக அவர்களது ஆவசியங்கள் அநேகமாக நிறைவேற்றப்படுகின்றன. பொருளாதார நிலைமை குன்றிவிட்டால் நிவர்த்திமார்க்கம் co-operative basis ல் விளைவுபொருள்களை சேகரித்து சரியான விலைக்குக் கொடுப்பதே ஒரே மார்க்கமாகும். அல்லது தீர்மானத்தில் சொல்லக் கூடிய மார்க்கங்கள் பொருத்தமான நிவர்த்திகளல்லவென்று நான் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

ஆதலால் இந்த நாட்டுக்கு இத்தீர்மானத்தில் சொல்லும் வழிகள் பொருத்தமாகாது என்று மிகத்துணிவுடன் சொல்லுகிறேன். மேல்நாட்டிலோ அநேகமாக பாரம்பரை அவகாசச் சட்டமானது Law of primogeniture அதாவது மூத்த மகனுக்கு அவகாசம் நம் நாட்டில் ஹிந்துலா (Hindu Law), மஹமதிய லா (Mohammadan Law), கிருஸ்திய லா (Christian Law) என்று இப்படி அநேகவிதமான சட்டங்கள் இருக்கின்றன. தவிரவும் மேல் நாடுகளைவிட நம் நாட்டில் அநேக ஆயிரம் வருஷங்களாக இவ்விதச் சட்டங்கள் நிகழ்ந்து வந்தகாரணங்களால் லக்ஷக்கணக்கான உடமஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். தவிரவும் மேல்நாட்டு ஜனங்

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Sivathanu Pillai.]

களுக்கு விவசாய மனப்பான்மை இருந்துவருவதும், நம் நாட்டில் அவ்வித மனப்பான்மை இல்லையென்பதையும் நாம் அறிந்து வருவோம். டென் மார்க்கில் கொவாப்பரேட்டிவ் இயக்கத்தால் ஜனங்கள் எவ்வளவு க்ஷேமத் தை அடைந்திருக்கிறார்களென்பது நம்மவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. அதை என் நமக்கும் பின்பற்றக்கூடாது என்று கேட்கி றேன். அதனால் இத்தீர்மானத்திற்கு அவசியமில்லை என்பதுதான் எ னது முடிவான அபிப்பிராயமென்று சொல்லிக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. D. C. JOSEPH: Sir, நாட்டிற்கும், சமுதாயத்திற்கும் அல்லும் பகலும் ஓயாமல் பாடுபடும் ஏழை ஜனங்களுக்கு இருக்கயிடமும், உணவு பொருள்களை பயிரிட நிலங்களும் கொடுக்கக்கூடாது என்று அவர்களைத் தாக்கியடிக்க ஒரு தீர்மானம் இந்தசபை முன்னல் வந்திருக்கிறது. அ தை நான் பலமாய் எதிர்க்கிறேன். நரிகளுக்கும் மற்ற மிருகங்களுக்கும் காட்டிலும் காட்டிலும் வசிக்கக் குகைகளும், இடமும் உண்டு. பறவை களுக்கு மரங்களில் கூடுகளுண்டு. பாம்புகளுக்குப் புற்றுகளும் புதர்களு முண்டு. ஆனல் என் அருமை சகோதரர்கள்—காயலோரங்களிலும், கடலோரங்களிலும், மலையோரங்களிலும் வசிக்கும் சகோதரர்களுக்கு இ னிமேல் இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்றுதான் இந்தத் தீர்மானத்தின் அர்த்தம். நவ நாகரீகமான பட்டணங்களில் நாம் வசித்துக் கொண்டு, நமது ஏழை சகோதரர்களுக்கு இடம்கொடுக்கக் கூடாது என்றும், உள்ள சிறிய பூமிகளையும் பிடுங்கவேண்டுமென்று சொல்வது எளியோர், ஏழை கள் உலகத்தில் வாழக்கூடாது என்பது அர்த்தமாகும். நமக்கு ஏராள மாக பூமிகளிருக்கின்றன. ஆனல் நமக்காகப்பாடுபடுபவர்களிடம் தண்டு துண்டாகச் சிறிய பூமிகள் உண்டு. அப்பூமிகளில் அவர்களோடு பாடு பட்டு, தங்களது ஜீவிதத்தைக் கழித்துவருகிறார்கள். மேலும் இச்சிறு பூமிகளை பண்படுத்தவும், உரம், குழை முதலியன சேகரிக்கவும் அவர்க ளுக்கு அதிகச்சிலவில்லை. ஆனல் தங்களது உழைப்பினல் நல்ல பலனை அடைந்துவருகிறார்கள். மேலும் இவ்வேழை மக்கள் தான் நமக்காகவும் பாடுபடுகிறார்கள். மேலும் இத்தீர்மானத்தினல் ஏழை மக்களிடமுள்ள துண்டு பூமிகளை பிடுங்கிக் கொள்ளவும், அவர்கள் மேலும்தங்கள் உழைப் பினல் சிறிய பூமிகளை வாங்கமுடியாமலும் செய்து அவ்வகுப்பினரை ஒ ழிப்பதற்கு இடம் கொடுப்பதாகும். நாது ராஜ்யம் தர்மராஜ்யம். நமது காருண்யம் பொருந்திய மஹாராஜாவும் அவர்களது அரசாங்கமும் இத் தீர்மானத்தை ஒருநாளும் ஆதரிக்கமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இத்தத்தீர்மானத்தை ஏழைகளின் நலத்திற்காக நாம் எதிர்க்கவேண்டும். நாஞ்சிநாட்டில பூமியில்லாமல் அநேகம் குடும்பங்கள் தவிக்கின்றன. இந்த வேலையில்லாத்திண்டாட்டத்தில் ஏதாவது கிருஷிசெய்து பிழைக்கலா மென்றல் அதற்கு பூமி கிடையாது. தனவந்தர்கள் ஏராளமாக பூமியை வைத்துக்கொண்டு, இவ்வேழைமக்களின் சகாயமில்லாமல் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். உழைப்பாளிகள் சிறு பூமிகளைக் கூட வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பது இத்தீர்மானத்தின்கருத்து. நமது பணமும், பொருளாதாரமும் சொம்பக் கேவலமாகயிருக்கும் இந்தசமயத் தில் இவ்விதமான தீர்மானத்தை—ஏழைகளின் நிலவுரிமையைப் பிடுங்க

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை—பூமிகளை தண்டாக்கக் கூடாதென்றும், தண்டான பூமிகளை ஒன்றுசேர்க்க வேண்டுமென்ற இத்தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதென்பது சமுதாயங்களும், நாடும் கெட்டுப்போகும். இதைப்பாசாக்குவதில் எவருக்கும் அனுகூலமாகயிருக்காது என்று நான் இத்தீர்மானத்தைப் பலமாக எதிர்க்கிறேன்.

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN : സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള ഭൂമി ഓരോരുത്തരുടെയും കൈവശമുള്ള ചെറിയ ചെറിയ കഷണമായി തിരിച്ചുപോകുന്നതുകൊണ്ട് അതിനെ തടയാനാണല്ലോ ഈ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ സ്ഥലം ഒന്നിച്ചുകിടക്കുന്നവരാണു വേണ്ടവിധം കൃഷി ചെയ്യാതെ നാശപ്പെടുത്തുന്നതു്. ഇന്നു ധനസമൃദ്ധിയിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു പ്രബലസമുദായമെന്നു ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ക്രസ്ത്യാൻ സമുദായത്തെ നോക്കുക? അവർ വസ്തുക്കൾ ഭാഗിച്ചെടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു അഥവാ ഛിന്നഭിന്നമാക്കുന്നതുകൊണ്ടു കൃഷിക്കു കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുകയും അങ്ങിനെ അവർ ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു വരുന്നതായി നാം കാണുന്നു. എന്നാൽ വസ്തു ധാരാളം കൈവശമുള്ളവർ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതായി നാം കാണുന്നില്ല. വസ്തുക്കൾ ഭാഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഈഴവ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരും, നല്ല നിലയിൽ വരുന്നു എന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു. കൂട്ടുകുടുംബ ഏർപ്പാടു് അനുസരിച്ചു് ഭാഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വസ്തുക്കൾ ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽതന്നെ അതിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ കിടപ്പുകൊണ്ടു് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതാണു്. എന്റെ ജന്മദേശത്തിനടുത്ത താലൂക്കിൽ ഉള്ളതിൽവച്ചു ഏറ്റവും പ്രബലമായ ഒരു ജന്മി താമസിക്കുന്നുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്തുക്കൾ പറയത്തക്കവണ്ണം കൃഷി ചെയ്യാതെയും വേല എടുപ്പിക്കാതെയും ഇട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അതുകണ്ടാൽ ആർക്കും തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കും. ആ ജന്മിക്കു് യാതൊരു കടമോ, മറ്റു വിഷമങ്ങളോ ഇല്ല. അദ്ദേഹം വളരെ സമ്പന്നനാണു്. ആ കുടുംബത്തിൽ ഏകദേശം ൪൦ ഓളം അംഗങ്ങളുണ്ടു്. പക്ഷെ അടുത്തകാലം വരെ ഏതെല്ലാം സ്ഥലങ്ങളാണു് അവർക്കുള്ളതെന്നു് അവർക്കുതന്നെ നിശ്ചയമില്ല. വസ്തുക്കൾ അവർ കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നും തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ അടുത്ത കാലത്തു അവർ ഭാഗിച്ചു. ഇപ്പോൾ പണ്ടത്തെ കിടപ്പിൽ നിന്നും എത്രയെന്നാക്കി തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു് എന്നു കണക്കാക്കിയാലേ അറിയാവൂ. കൂട്ടുകുടുംബ ഏർപ്പാടനുസരിച്ചു് വസ്തുക്കൾ ഭാഗം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതാണു് നല്ലതെന്നു് പറയുന്നതിന്റെ കാരണം അവർക്കു കൃഷിക്കുള്ള പരിചയക്കുറവു് ഒന്നുമാത്രമാണു്. ദേവികുളം മുതലായ വനപ്രദേശങ്ങളിൽ അനേകം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. K. Kumaran Vaidyan.]

ഏക്കർ സ്ഥലം ഒന്നാകെ എടുത്തു് കൃഷിചെയ്യുന്നതു് കൃഷിയുടെ പരിചയം കൊണ്ടുമാത്രമാണു്. അങ്ങിനെയുള്ളവർ അധികവും കുസ്ത്രാനികളുമാണു. സർ, ഫൻഫർ–ലൊ മറേറാ ആണെന്നു തോന്നുന്നു, ഇന്നത്തെ ദിവാൻ പ്രസിഡൻറവർകൾ കോഴിക്കോടു് ടൗൺ ഹാളിൽവച്ചു് ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ഭൂമി കുറേശെ കുറേശയായി ഭാഗിച്ചു കൃഷി ചെയ്താലെ കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയുള്ളു എന്നാണു്. അപ്പോൾ വേറൊരു കാര്യം കൂടി അദ്ദേഹം അന്നു് പറയുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ സകല കഴിവുകളേയും കൃഷി വിഷയത്തിൽ മാത്രം പ്രയോഗിച്ചു് വസ്തുക്കൾ നന്നാക്കിയെടുക്കാമെങ്കിൽ കൃഷി ഏറവും ആദായകരമായ ഒരു തൊഴിലായി തീരുമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചതായിരിക്കുന്നു.

PRESIDENT : Does the hon. member refer to the Calicut Provincial Conference 1915?

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN : മലബാർ ജില്ലാകാൺഗ്രസിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്ത പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റിയാണു് ഞാൻ പറഞ്ഞതു്.

PRESIDENT : That is in 1915.

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN : കൃഷിക്കാര്യത്തിൽ അത്രമാത്രം ജാഗ്രുകനായിരിക്കുന്ന ഒരു ഭരണമേധാവിയുള്ളപ്പോൾ കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള സകല സാഹചര്യങ്ങളും ഇവിടെയുണ്ടു്. ഒന്നായികിടക്കുന്ന സ്ഥലത്താണോ, അതോ, ഛിന്നഭിന്നമായിക്കിടക്കുന്ന സ്ഥലത്താണോ കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടവരുന്നതെന്നുള്ളതു് ഒന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ അറിയാം. ഫൻഫർ–ൽ ആണെന്നു തോന്നുന്നു ബംഗാൾ ലജിസ്ലേറ്റീ ചു് അസംബ്ലിയിൽവച്ചു വസ്തു ഭാഗിക്കാൻ പാടില്ല എന്നൊരു പ്രമേയം വാദപ്രതിവാദത്തിനു വന്നപ്പോൾ ആ അസംബ്ലിയുടെ അന്നത്തെ പ്രസിഡൻറായ രാജാ സർ മഞ്ജുനാഥറായിചെയ്തി പറഞ്ഞതു് ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തോടു് യോജിക്കുന്നില്ല എന്നാണു്. ധനതത്വശാസ്ത്രപ്രകാരം വസ്തു ഛിന്നഭിന്നമാക്കുന്നതുകൊണ്ടു് കൃഷിക്കു കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകയുള്ളു എന്നാണു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു്. ഇവിടെയുള്ള ഇന്നത്തെ ഡിപ്പാർട്ടമെൻറുമേലദ്ധ്യക്ഷൻ ധനതത്വശാസ്ത്രവിദഗ്ധനാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായം കൂടി അറിയേണ്ടതാണു്. അവരും എന്നോടു് യോജിക്കുമെന്നാണു് എൻെറ വിശ്വാസം. ഗവണ്മെൻറു് ഇതൊരു നിയമമാക്കുകയാണെങ്കിൽ, മററു പല സമുദായങ്ങൾക്കും ഇതുകൊണ്ടു് ദോഷം വരും. ഞാൻ ഉൾപ്പെട്ട ഈഴവസമുദായത്തിൻെറ നിലനോക്കിയാൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വസ്തു ഭാഗിച്ചെടുത്തതുനിമിത്തം അവർ നന്നാകുകയാണു് ചെയ്തതു്. ആരും കീഴ്പ്പോട്ടു പോകുന്നില്ല. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുന്നു.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : സർ, ഇന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നിലക്കു് ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നതു്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ജനങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ തമ്മിൽ വേണ്ട വിധം വിശ്വാസമില്ലാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യത വളരെ കുറവാണു. അതിനാൽ വസ്തുക്കൾ പലരുടെയും ഒന്നായി കൃഷിചെയ്യുന്ന കാര്യം അത്ര എളുപ്പമല്ല. എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി. കുമാരൻ വൈദ്യൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കൂട്ടുകുടുംബമായി താമസിക്കുന്നവരുടെ വസ്തുക്കൾ ക്ഷീണിച്ചു കിടക്കുന്നതായി അതെ അളായം കുറവായി കാണുന്നു. അതുപോലെ ഭാഗം നിമിത്തം പല ദോഷങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു് എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ പല ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഭാഗം കഴിഞ്ഞാൽ പ്രയത്നിക്കുന്നവർ നന്നാകും, ഒരു കുടുംബം ഭാഗിച്ചാൽ എത്രാനും അംഗങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നതായും മറ്റുള്ളവർ നന്നാകുന്നതായും നാം കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. എത്രാനും ശാഖകൾ ഇങ്ങനെ നന്നാകുകയും എത്രാനും ശാഖകൾ നശിച്ചുംവരുന്നതു് വസ്തുക്കൾ ഭാഗിച്ചതു കൊണ്ടുള്ള ദോഷമല്ല. ജോലി ചെയ്യുന്നതിലും ചെയ്യിക്കുന്നതിലും ഉള്ള പരിചയക്കുറവും ദുരഭിമാനവും ആണു്. പ്രയത്നിക്കുന്നവരും പ്രയത്നിച്ചു വരുന്നവരും നന്നാകും.അല്ലാത്തവർ അധഃപതിക്കും. പ്രകൃതിയുടെ തത്വവും അതു തന്നെയാണു്. ഒരച്ഛന്റേയും ഒരമ്മയുടേയും മക്കളായിരുന്നാലും എല്ലാവരും ഒന്നുപോലെ നന്നായി കാണുന്നില്ല. ജായിന്റു സ്റ്റാക്ക് കമ്പനിയുടെ വകയായി നടത്തുന്നതും വ്യക്തിപരമായി നടത്തുന്നതുമായ റബ്ബർ തോട്ടങ്ങളെയും മറ്റു കൃഷികളെയും നോക്കിയാൽ ഈ വസ്തുത തെളിവാകുന്നതാണു്. വ്യക്തികൾ നടത്തുന്ന തോട്ടങ്ങളിൽ നിന്നാണു് കൂടുതൽ ആദായം ലഭിക്കുന്നതെന്നു അനുഭവം തെളിയിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ നായർ റഗുലേഷനോ ഈഴവ റഗുലേഷനോ നംപൂരിമാരെയും ക്ഷത്രിയരെയും വെള്ളാളരെയും എന്തു വേണ്ട ഏതൊരു സമുദായത്തിനും ഉള്ള നിയമങ്ങൾ കുടുംബങ്ങൾ ഭാഗിക്കണമെന്നു നിർബന്ധിയ്ക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഭാഗിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവക്കു് ഭാഗിക്കാൻ അനുവദിക്കുകമാത്രമാണു ചെയ്യുന്നതു്. അതിനാൽ വസ്തുക്കൾ ഭാഗിച്ചു കൂടെന്നു ഒരു നിയമം ഉണ്ടാകേണ്ടതു വളരെ ആലോചിച്ചു് ഉദ്യോഗസ്ഥാനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരടങ്ങിയ ഒരു കമ്മറ്റി അവധാനപൂർവ്വം ചിന്തിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ട ഒരു കാര്യമാണു്. ഭാഗം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് കൊ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Kochukora Tharakan.]

ലപാതകം വരെ നടത്തിയിട്ടുള്ള കുഡുംബങ്ങളും ഉണ്ട്. എല്ലാപേർക്കും സ്വാതന്ത്ര്യം വന്നതോടുകൂടി ഓരോരുത്തർക്കും പ്രത്യേകമായി താമസിക്കണമെന്നും എന്റെ ഭാര്യ എന്റെ കുട്ടി എന്ന ചിന്തയോടെ അവക്കു വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കണമെന്നും ഒരു വിചാരം പരക്കെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ വിചാരം മാറി പൊതുവായ ഒരു വിചാരം 'ഇതു എന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ കാര്യമാണ് എന്റെ നാട്ടിന്റെ കാര്യമാണ് എന്റെ കുഡുംബത്തിന്റെ കാര്യമാണ്, എന്ന വിചാരം എക്കാലത്തും ആളുകൾക്കുണ്ടാകുന്നുവോ, അന്നേ ഭാഗിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമുള്ളൂ. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു വിചാരം അടുത്തകാലത്തുണ്ടാകുമെന്ന് എനിക്കുതോന്നുന്നില്ല. അതിനാൽ ഇപ്പോഴത്തെ ഭാഗവ്യവസ്ഥയെ തടയുന്നതു ഗുണത്തിനുപകരം ദോഷഫലമായിരിക്കും ഉണ്ടാകാനിടയുള്ളതു്. നായർ റഗുലേഷന്റെ ആരംഭകാലത്തു് ഒരാൾ അതിന്റെ പ്രയോക്തവായ മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയോടു് ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി,

"നായർ കുഡുംബങ്ങളെല്ലാം ഭാഗിച്ചു ഛിന്നഭിന്നമാക്കിയാൽ ഇപ്പോഴുള്ള സാമ്പത്തിക ശക്തിക്കു ക്ഷീണം തട്ടുകയില്ലേ" ഇതിനു മി. ചങ്ങനാശേരി പറഞ്ഞതു്, പതേതാ ഇരുപതോ കൊല്ലത്തേക്കു നായന്മാർ അധഃപതിച്ചു പോകുന്നതായി കണ്ടേക്കാം. എന്നാൽ അതിനു ശേഷം അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പോലെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു വരുമെന്നെനിക്കു നിശ്ചയമുള്ളതാണു്. ഇതുവരെ അവർ അധഃപതിച്ചു വരുന്നതായി കണ്ടിരുന്നെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അവർ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണെന്നു കാണാം. ഒന്നിച്ചു കൃഷി ചെയ്യുക എന്നു പറയുമ്പോൾ വളം ഇടുകയും മറ്റു കൃഷിക്കാവശ്യമായി ചെയ്യേണ്ട ജോലികളും ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ളതാണല്ലോ. അതു, ചിലപ്പോൾ, യുദ്ധപ്പള്ളിയിലെ പെരുനാളിനു പനിനീരു കൊണ്ടുവന്നതു പോലെയിരിക്കും. ഒരാൾ വിചാരിച്ചു എല്ലാവരും പനിനീരുകൊണ്ടു വരുമെന്നു, അതുകൊണ്ടു് ഞാൻ പച്ചവെള്ളം കൊണ്ടുപോയാലും മറ്റുള്ളവർ കൊണ്ടു വന്നൊഴിക്കുന്ന പാത്രത്തിൽ ഒരു കുപ്പി വെള്ളം ചേന്നാൽ അതറികയില്ലെന്നവച്ചു അയാൾ പച്ചവെള്ളം കൊണ്ടുപോയി. എല്ലാവരും അങ്ങിനെ വിചാരിച്ചു പച്ചവെള്ളംതന്നെ പനിനീരിനു പകരം കൊണ്ടുപോയി അതിനായി വെച്ചിരുന്ന ഭരണിയിൽ ഒഴിച്ചു. ഒടുവിൽ പനിനീർ ആവശ്യത്തിനു പള്ളിയധികാരികൾ എടുത്തു നോക്കിയപ്പോൾ അതു് മനസ്സിലായതു. ആളുകൾ കൊണ്ടുവന്നതു പനിനീർ അല്ല വെള്ളമാണെന്നു്. അതുപോലെ ഇക്കാര്യത്തിലും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തമ്മിൽ തമ്മിൽ പിടിപെടുകയും ആരും വേണ്ടതുപോലെ വളം ചേർക്കാതെ കൃഷി നശിക്കുന്ന കാലത്തല്ലാതെ ഒന്നിച്ചുള്ള കൃഷിയും മറ്റൊന്നും സാദ്ധ്യമല്ല.

ഇപ്പോൾ ഭാഗിക്കണമെന്നു ആരെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും നിയമം നിർബന്ധിക്കുന്നുണ്ടോ? വേണമെങ്കിൽ ഭാഗത്തിൽ നിന്നും ഒഴിയാനുള്ള വ്യവസ്ഥകളും, നിയമത്തിലുണ്ട്. ഒരു നിർബന്ധവുമില്ലെങ്കിലും ഭാഗിക്കുന്നതാണു നല്ലതെന്നു കണ്ടാൽ ഭാഗിച്ചുകൊള്ളും എന്നുമാത്രമേയുള്ളൂ. ഭാഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഗുണമില്ലെന്നു കണ്ടാൽ ഭാഗിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ നിയമം തടസ്സമില്ല. എന്റെ ഒരു മാന്യസ്നേഹിതൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കൃഷ്യുപകരണങ്ങൾക്കു വല്ല ഉയർച്ചയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതവരുടെ ഭാഗവ്യവസ്ഥകൊണ്ടുണ്ടായതാണു്. തനിക്കു മാനമായി ജീവിക്കണമെന്നു വിചാരമുള്ളവനും വേല ചെയ്യുന്നവനും ചെയ്യിക്കുന്നവനും ആയ ഏതൊരാളിനും ഭാഗവ്യവസ്ഥ ഒരിക്കലും പ്രതികൂലമാകുകയില്ല. അതവനെ ഗുണപ്പെടുത്തുകയേയുള്ളൂ. ഏതായാലും ഭാഗവ്യവസ്ഥ വേണമോ വേണ്ടയോ എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി അവധാനപൂർവ്വം ചിന്തിക്കുവാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരടങ്ങിയ ഒരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിച്ചുംവേണ്ട വിധത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം പത്രങ്ങളിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തി പൊതുജനാഭിപ്രായം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു വേണമെന്നാണു എനിക്കു വീണ്ടും പറയാനുള്ളതു്.

MR. T. C. KESAVA PILLAI: ആ കമ്മറ്റി പല സ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിക്കണമെന്നു മെമ്പർക്കു അഭിപ്രായമുണ്ടോ?

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: അതു നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു ഞാനല്ല. അങ്ങനെയൊരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിക്കുന്ന പക്ഷം ആ കമ്മറ്റിക്കാരാണു അതാലോചിക്കുന്നതു. എന്റെ സ്വന്ത അഭിപ്രായം പറയുകയാണെങ്കിൽ എങ്ങും സഞ്ചരിക്കണ്ട. ഒരിടത്തിരുന്നുകൊണ്ടു ഇതിനെപ്പറ്റി വേണ്ട വിധം ചർച്ച ചെയ്താൽ മതി എന്നാണു്.

MR. D. FRANCIS: Sir, இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறேன். நிலங்களைப் பெரியதாக வைக்கிறதில் ரொம்ப நஷ்டமுண்டு. குறைந்த வஸ்து உள்ளவர்களுக்கு சின்னச் சின்ன நிலங்களிருக்கிறது மிகவும்சௌகரியம். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு, கன்னுகாலிகள் சுருக்கமாயிருக்கும். இதைக் கொண்டு பெரிய பெரிய நிலங்களை உழுது பருவப்படுத்த முடியாது. பெரிய நிலங்களுக்கு தகுந்தபடி உரம் போடவும் அப்படிப் பட்டவர்களால் சாதிக்காது. குழை, உரம் முதலியவைகள் அவர்களது வஸ்துவிலிருந்து தகுந்தபடி கிடைக்காது. பெரிய நிலங்களை மரம் அடித்து லெல்படுத்துகிறது பிரயாசமான காரியம். ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் ஒரு அற்றத்தில் அரையிஞ்சு வெள்ளமும், வேறேயிடத்தில் இரண்டு இஞ்சு

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. D. Francis]

வெள்ளமும் மற்றயிடங்களில் வெள்ளம் இல்லாமலும் இருக்கும். இந்தக் குற்றத்தினல் ஒரு நாளும் வயலிலிருந்து களை நீங்குகிறதில்லை. இதனல் பயிர் ஓரிடத்தில் வளர்ந்தும் வேறொருயிடத்தில் குறுகியும் மற்ற யிடங்களில் வெளுத்தும் போய்விடும். கிருஷி செய்கிறதில் வயல் நிரத் தகிறதுதான் பெரிய வேலை. வயல் மட்டப்படவில்லையானல் இதில் என்ன வேலைசெய்தாலும் பிரயோஜனமில்லை. சின்ன நிலங்களை சுலத் தியாய் மட்டப்படுத்த முடியும். அதனல் தண்ணீர் மட்டமாய் நிற்கும். குழையும், உரமும் எளியவர்களாயிருந்தாலும் நிறையப் போட முடியும். இது தென் திருவாங்கூருக்கு ஏற்ற நடப்பு. மற்றயிடங்களிலும் இப்படியே இருக்கும். அதனல் சின்னச் சின்ன வஸ்துக்களை இல்லாமலாக்க வேண் டும் என்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை நான் பலமாய் எதிர்க்கிறேன்.

Mr. K. R. NARAYANA AIYAR : Sir, the importance of the resolution moved by the honourable member Mr. G. Velu Pillai cannot be over-stressed. In a country like Travancore which is predominently agricultural in nature, it is a sad feature, Sir, thanks to the enactment of the Nair Act, the Ezhava Act, the Vellala Act and so on and so forth, that land has been cut up, sub-divided, fragmented and scattered. As was said by the mover of the motion in his opening remarks the economic survey conducted along with the last census operation showed that 62.5 per cent of the holdings were less than two acres in extent and 38 per cent of the holdings were less than one acre in extent. The situation has further been rendered worse on account of the scattered and fragmented nature of these holdings. As one who knows the situation in Central Travancore where we have got fairly extensive land, the fragmentation has gone on to such an extent that the ownership is confined to 10 and 5 cents and even less with the result that there is often litigation about the shifting of boundaries. It is impossible to introduce labour-saving devices in these small holdings. A multiplicity of varieties of seeds are being used and methods employed are unscientific and uneconomic with the consequence that the yield is very low. Often times the crops are afflicted with pests and diseases. Therefore, the statement made by some of the honourable members here that it is better to leave the small fragmented bits of land as they are, is absolutely unacceptable. I must join issue with the remarks made by the honourable members Mr. K. G. Govindan and Mr. M. Sivathanu Pillai and a few others that in the matter of scientific cultivation it will be possible to get more yield from the land if the holdings are left as they are in small bits. That observation is incorrect. On the other hand if these isolated bits of lands are put together and if according to a plan better ploughing, timely sowing and better seeds are used, it will be possible to increase the yield to a substantial extent. During the course of the discussion on the resolution one honourable member made a reference to the consolidation of fragmented holdings effected in the Punjab. Having seen the economic way of agriculture there myself during my tours in the Punjab, I must say that consolidation of holdings is absolutely necessary. No doubt the problem in Travancore from

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

what obtains in the Punjab is slightly different. In one village, the Kathar Village if I remember right, 1882 plots were consolidated into 377 plots. The average size of a plot before consolidation was ·25 of an acre ; after the consolidation it came to 1·38 acres. The experiment went on for sometime on this co-operative method of cultivation. I know first hand that the yield has increased by 45 per cent as a result of the consolidation. So, that, the argument that is advanced that the small bits of lands should remain as they are, in the interest of progressive cultivation, cannot be accepted. Of course, the condition in Travancore is not exactly similar to that obtains in the Punjab. I know there is considerable apathy to the surrender of land in Travancore. The attachment towards law in Travancore is almost religious. Still it is of the utmost importance that in the interest of progressive agriculture the minimum size of a holding should be very much more than what it is now. Honourable members are probably unaware of the fact that the yield per acre of paddy, whatever part of the State is taken, is very much less than what obtains anywhere in the world. The same is the case with sugarcane, tapioca or banana. To obtain increased yields, the size of our holdings should be very much larger. How far it will be possible to effect consolidation from a legal point of view will be dealt with by my friend the Legal Remembrancer to the Government. Honourable member Mr. Kochukora Tharakan said that the fragmentation should not be interfered with and that the various owners of adjoining lands should carry on cultivation in their own way. This is not right. He knows that during the last season the Lift Irrigation Committee wanted to cultivate a plot of land at least 50 acres in extent. From the point of view of protective irrigation and management, the Committee suggested that experiments must be conducted in such a plot of land. The land belonged to over 120 members. Fifty members however belonged to a Co-operative Society. It was suggested that the Society members should take on lease the remaining blocks and carry on cultivation jointly. After very great difficulty that was done and the result was that the yield was very much better than in the neighbouring fragmented plots. If the lands could be consolidated, the same kind of seeds could be used, the same kind of manures applied and the sowing and ploughing done at the proper time. Such a step would surely increase the yield and thus add to the prosperity of the country.

MR. PUTHUPALLI S. KRISHNA PILLAI: Sir, I am very glad that the honourable member Mr. G. Velu Pillai has given Government an opportunity to ascertain, if not fully at least to some extent, the general view of the representatives of the people prevailing on this subject. So far as Government are concerned, it is a long time since this matter engaged their attention. The Banking Enquiry Committee which went into this question had a few observations to make. They pointed out how the holdings in the State were becoming fragmented and whether it is not high time that attempts should be made to consolidate the fragmented holdings. The Economic Depression Enquiry Committee also touched on some of the aspects of this question. Again the Economic Development Board was asked to go into this question and that Board

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Puthupalli S. Krishna Pillai]

appointed a Sub-committee whose report was forwarded to Government. They have also pointed out the necessity for preventing further fragmentation and for consolidating the existing fragmented areas. But they have not been able to offer the important matter which is necessary for the drafting of a legislation on the subject. The standard of economic holdings varies with different countries and different parts of the same country. For instance what is an economic holding in Madras would not be considered to be a proper economic holding for Travancore. The conditions prevailing in the two places are entirely different. The Economic Development Board has not cared to offer their remarks on the question as to what is an economic holding. I was myself present at some of the deliberations of that Sub-committee and I found really the difficulty of making a fair estimate of what would constitute an economic holding so far as this State is concerned. They have therefore left the question undecided. I thought that I would get some suggestion from some honourable member of this House as to what would be the area of an economic holding so far as this State is concerned. But I was not able to get any idea from any honourable member as to what he considered to be an economic holding. There is, as pointed out by some honourable members, the problem of house sites. Unlike in British India or for that matter, any other part of India we have a peculiar method of segregation. The idea of living in close proximity to another is obnoxious to the sentiments of the ordinary Travancorean. He wants a plot of ground of his own. It does not matter if it is only 25 cents. He wants his own cow shed, his own well and his own cattle. Whatever may be the extent of land, he would operate on that. He wants an exclusiveness so far as his domestic life is concerned. That has necessitated the complete disintegration of all sites fitted for dwelling purposes and, as was suggested here, that is a habit, which we would stick to even unto death. It is not possible to induce to give up one's homestead and take up another. He will very often be remembering of his ancestors that lived there and whose house lie buried underneath some jack tree or entombed in some small shed and installed in some corner of the compound.

He sticks on to it like anything. The idea of his being expelled from his house is totally repugnant to him. The ideas of the prestige and responsibility arising from the ancientness of our homes are so much ingrained in us that any proposal which, in spite of its approbation by all civilised States, and our own conviction that it will promote the economic interests of the people, would meet with disapproval from us. At least, that is my opinion. Any one of us will object to any measure which will operate as a compulsion on the part of any one person to give up his homestead or home farm land. That I concede. When Government came to the conclusion on the various reports that they have been receiving that it is high time that fragmentation should be prevented and consolidation should be effected, the Dewan-President whose insight into these matters is so great and whose experience is so immense that any opinion which he might form will be beyond reproach made it known that he was satisfied that steps should be taken for that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

purpose. But the difficulty was, whether anything could be done with regard to these homesteads, whether any scheme of consolidation could be adumberated which would necessitate, the small holder being compelled to give up his homestead. Immediately, there will be protests all over the State that it is an attempt of the majority to extinguish the economic life of the minority. If, on the other hand, the honourable members representing the people are prepared to assure Government that they are, as representatives of the people, convinced that this consolidation of the holdings, even if the scheme may meet with some opposition from the people, is one that ought to be pushed through at all costs, Government will certainly try it. Government are convinced that consolidation of holdings is necessary. Let alone homesteads. Let us come to paddy lands and other lands which are mainly used for agricultural purposes. Let us leave alone residential and industrial condition in towns. We need not take such lands for the purpose of consolidation. Let us confine our attention to agricultural lands. We find extensive lands all over the State which are used for agricultural purposes only. Here and there in such areas there may be homesteads. In the case of such lands consolidation is easy.

There are no lands in Travancore which are used for the cultivation exclusively of one kind of crop except potatoes in the case of paddy lands. You will find all sorts of trees and crops grown on every bit of land. In the case of such garden lands where is the harm in consolidating ? I heard some Honourable Members loudly protesting against this. It should not be the impression of the honourable members that the idea of consolidation is to deprive the poor of the lands belonging to them to enrich those who are already rich. I can concede that in a State like Travancore the poor agriculturist seeks land as a place of investment. A person who has been able to earn Rs. 100 would immediatley go in search of one para of paddy lands and he would invest his money in that. But one para of paddy land is not an economic unit. Suppose a man owns 7 paras of paddy lands. If it lies scattered in different places it can not be said to be economic holdings. The first attempt at consolidation will be to him his 7 paras of lands in a compact block. This will necessitate dis-possession of others, but need not necessarily be deprivation, because that man who is dispossessed will get other lands, if such lands will constitute an economic holding for him. But in such adjustments one man may have to go without any land, because he does not hold lands sufficient to form a unit. In such cases it is inevitable that he may go without any land. That is an aspect which the honourable members will have to bear in mind. So far as my experience goes, and as was pointed by the Director of Agriculture our paddy lands have been split up into small pieces to the detriment of all. They are so fragmented that cultivation on economic lines is rendered impossible. If consolidation can be made at least in respect of paddy lands even if it will bring about the extinction say of a land holder, it will be to the ultimate benifit of all. If this has not the approval of the public Government will not be prepared to undertake legislation on the matter. That is why I appeal to you.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Puthupalli S. Krishna Pillai.]

Sir, in regard to the consolidation of holdings, a sub-Committee was appointed by the Economic Development Board with directions that they should go fully into the matter. The Committee has submitted a report. There are ever so many other reports on the subject available to Government and to the public. These reports suggest various methods of consolidation and they have also suggested that consolidation can be tried in some specific places in reference to others. In the scheme for consolidation all those suggestions can be availed of. But, for this, some legislation is necessary. In the Punjab, as was pointed out in this House, legislation was undertaken. But the scheme was put into effect only for the purpose of implementing the efforts of certain co-operative societies. There was public opinion behind the scheme. There must be similar public consciousness about the necessity for the scheme. A comparative study of the legislation elsewhere shows that in some place it is purely voluntary while in other places it has some element of compulsion in it. Where the people voluntarily undertake the work the Government merely render them the necessary help. In the Punjab an enactment was passed for the purpose of consolidation. It followed certain successful attempts made by the co-operative societies formed for the purpose. In the Central Provinces also a similar enactment was passed. That enactment appears to have more of compulsion in it than the enactment made in the Punjab. The Bombay Government attempted to legislate on the matter. Actually a bill was placed before the Council. It was referred to a Select Committee and the Select Committee reported thereon. But it never went for the third reading and finally it was dropped. The projected legislation met with this fate not so much on account of the opposition of the public, but it appears that its provisions were severely criticised by the Royal Commission on Agriculture. There was more of compulsion in it than was agreeable to the members of the Commission. Their scathing criticism was more responsible for the dropping of it than any real opposition from the public. Today, there is a feeling in Bombay that some such legislation will be necessary. But no attempt has since been made in that direction.

As regards the prevention of fragmentation, Sir, it can be achieved without interfering with the laws of inheritance now prevailing. Some honourable member was heard to say that "not even one of your sons can inherit your property" if any enactment on this matter is made. But I can say that no such alteration in the law of inheritance is necessary. The Punjab Government did not interfere with the laws of inheritance of the people, the Central Provinces Government did not do that, and the Bombay Government did not propose to do it. But the Baroda Government came to the conclusion that it is necessary to do so. There are methods for giving effect to division without injuring the scheme of consolidation. Suppose you have 25 cents of land and you have five children. Under the existing law each will get 5 cents of land when divided. The more prudent of them will say 'I do not

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

want my share of the land. Any one of you can take it by giving money instead.' Eventually the property will be given to one. If the economic unit is 25 cents the property will belong to all the five and one will enjoy. No one will become its owner by paying off the rest. This result can be achieved either through court or by voluntary settlement. By adopting such methods the question can be solved. And so it is possible for making the necessary changes, say, in the law relating to transfer and partition without interfering with the existing law of inheritance. Thus fragmentation can be prevented if the honourable Members want it. Do the honourable members want it? If they do want it Government have to ascertain what will be an economic unit for consolidation in the case of paddy lands, agricultural holdings or homesteads. That is the question which will have to be decided. If the members are willing Government are ready. Government are ready with the necessary weapons to give effect to the decision of the House. One point that has to be decided is about the economic unit. That question has not yet been decided. If legislation is to be undertaken that question cannot be left for future decision. That question has to be considered by an expert committee. I concede that it is a difficult problem which cannot be easily solved. But the question is, is that the wish of the House and the people. On the question of consolidation and provision of fragmentation Government are satisfied that something definite must be done. Uneconomic holding and further fragmentation should be stopped. There is no doubt about that. The legal difficulties are not as great as was pointed out by Mr. Jebamony Nadar or Mr. Sivathanu Pillai. Of course they are agriculturists and are intimately acquainted with agriculture. But the problem of the agriculturists in South Travancore will not be the same in Central Travancore. In South Travancore, say 5 marakkals of land would be sufficient for a cultivator but this will be insufficient in Central Travancore. The system of tilling, ploughing, irrigating and draining are entirely different in the two places. Probably what Mr. Sivathanu Pillai said may apply to lands in South Travancore. Those things will not be applicable to conditions in Central Travancore.

As regards the question of taxation, it does not come within my province.

All that I submit is that Government are ready and willing to carry out the measure if it has the backing of the public and the honourable members of the Assembly.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: One question, Sir. I want to clear the position. The honourable member said that the Economic Development Board has already submitted a report. As far as I know they have not decided the question one way or the other; they have only made a proposal for investigation and for the allotment of funds for the same.

MR. PUTHUPALLY S. KRISHNA PILLAI: They have expressed the view that consolidation is necessary and that it is necessary to prevent fragmentation. They want to investigate the question.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. G. VELU PILLAI: I accept the amendment.

PRESIDENT: I think the honourable house and myself in particular may well feel indebted to the various members who have expressed their opinion on a question which I consider to be of the greatest possible consequence. For this reason, as President of this House, I allowed full latitude for every shade of opinion to give expression to the views held by that group or individual. I am also glad that the other side, that is the opposition, has been given full scope for expressing those apprehensions and those doubts and difficulties which, as they put it, were real and cannot be brushed aside. The Legal Remembrancer, with his usual clarity of exposition, has made the position of Government perfectly clear. The position of Government in this matter is one of being guided by public opinion. This question is so important for the future of the country and its solution in my opinion that the spending of a whole day on this discussion has not been in vain.

The honourable house will perhaps forgive me if out of my experience of what has been happening elsewhere and here I place certain points of view before this House in order that this House, and through this House, the country at large might be enabled to formulate its own views to consolidate opinion and to take the requisite decision. At the risk of displeasing some honourable members who strongly objected to any reference to other countries in this discussion I might say this. I do not propose in the course of my remarks to deal with the highly evolved systems of agriculture such as those pursued in countries like Denmark, Switzerland or even Sweden. There the co-operative system, the co-operative spirit has been in active existence and has functioned for many many years. This co-operative system has been so persuasive and strong that it has transcended and overborne the natural inclination of every peasant to stick to his land, to cultivate every square inch of that land, to supervise that cultivation and to see the growth with his own eyes of every ear of grain. Those honourable gentlemen are wrong who think that the prepossession or the passion of the Indian peasant for his little bit of land is the specil characteristic of India. It is no doubt a very outstanding feature of India, and judging from my experience, it has been a special characteristic even more outstanding, of Travancore for reasons that have been so competently explained by the Legal Remembrancer. In France, in Spain, in Italy and in Switzerland, it is not an infrequent phenomenon for a peasant just to have two vine trees or two olive trees and to consider these as extra children. You can see a peasant in the morning in very wintry weather getting up and seeing if he can do anything; put a coat over the vine tree or a blanket round the olive tree. You can see him late in the night with a little lamp testing every twig to see if there is any insect on the tree. The whole family is at work with the olive tree and the vine tree as if it were a baby. And the results are patent. Now, that passion for land, that passion for one's own small holding and for every tree in that holding is a heritage of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

agriculturists from the time of the first agriculturist of all. But to emphasise that aspect, to keep that position in mind, is not to give a negative to the idea underlying this resolution.

Now let me take two or three countries. Philippines. In the Philippine Island, whose climate is more or less similar to Malabar, excepting that it has a winter whereas Malabar has not and in Java where the climate is exactly the same as Malabar, except that it has got some rain every day throughout the year—in places of that type the yield from every acre of paddy land is—I am speaking subject to correction by the Director of Agriculture and those honourable gentlemen who have paid some attention to this subject—not less than thrice as much as in any part of India.

MR. K. R. NARAYANA IYER (*Director of Agriculture*): Yes, Sir, exactly so.

PRESIDENT: There the climate is the same, the system of inheritance is the same. Java was once colonised by the Hindus. Today it is a Musalman country and the Muslim law of inheritance gives vulgar fractions than the Hindu law. Not only, as my honourable friend Mr. P. S. Mohamed stated, do daughters and sons divide the patrimony but all the grandmother and grand father are all heirs so that by the time the property of a man is divided, each heir gets something like one-fiftieth. You can suppose the result. That is the system of inheritance in Java. Now the question of the system of inheritance is also beside the point. Let me illustrate. One of my friends reminded me of one of my early utterances in 1915. Speaking at the Indian National Congress held in that year at Calicut when I came face to face with the problem of land tenures in Malabar, I said so. I had a great deal to do with the Malabar Tenancy Act which was passed in the Madras Legislature in the course of which similar discussions arose.

I shall speak community by community. I shall first take the Nair community. What it has done in Travancore and Cochin is to make itself ineffective as an economic factor in the State. There are many ways of dealing with the legitimate desire of a son or daughter to a share of the father's or mother's estate. It is possible to keep the estate in tact and to divide the income. It is possible to devise a system like the Dayabhaga system of Bengal where without actual partition each member of the family is supposed to have a theoretical share and is entitled as the owner of a particular share to the income from it. It is possible to get rid of the difficulties and drawbacks of the Karnavan system by constituting the Karnavan as a trustee for the family and introduce legislation for the purpose of forcing him to submit audited accounts every year to the court and also to make provision for a petition for which you have to pay two annas or eight annas to compel the Karnavan to pay his income to every junior member of the family who is deprived of the maintenance. If that is done by the Nair community, I am sure it will be effective against fragmentation. I am not speaking by way of reproach of that community tha it should have adopted that system.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

There were many things which led that community to adopt that system. One of those was the irritation to produce a number of absentee karnavans who according to the junior members of the family were not only unsolicitous about the welfare of the land but enriched from their own families at the expense of the Tarwad. I need not go into all these matters at the present moment. But that was done. The result of it has been partition and sub partition until you came practically to the standard of a Mahomedan family after partition.

Now the Christian community under their law suffers the same disability. But I hope the honourable members will not misconstrue or misunderstand me when I say this. That the Christian community has shown better business acumen and has been able to preserve their property in a better manner than their Hindu brethren have done, cannot be gainsaid. All honour for that. But the difficulty arises in their case also. What is the reason for that? Now, why is it possible for lands in the Philippines or in Java to yield so much more than lands, let us say, in the Tanjore District, or in Travancore. We have nearly the equal advantages on account of the climate; we have absolutely equal advantages in the matter of rainfall. The soil is naturally fertile. If Government and the people co-operate, there are hundred ways in which what may be called manuring of the soil may be improved. It must be shame to the Indian Government, shame also to the Travancore Government that they have not been as busy about looking into this scheme of manuring as they could have done. We have been very remiss in the matter of providing ourselves with bone crushes; we have been very remiss in the way of export of bones; we have been very remiss in the matter of dead cattle bones and hides; we have been very remiss in not having made ample use of the sea-weed that is available in plenty here; we have been very remiss in the way of not taking the fullest advantage of the offal both of butchered meat and of fish. Other countries have done a great deal in this respect. It may not be well known to anybody here. I saw it with mine own eyes in the case of a Chinese household in Burma. The master of the house every morning—it sounds rather horrible to say so—visited every latrine and privy in his compound and with his own hands removed all that stuff and then went into the kitchen and removed every bit of offal that was not actually used and then utilised all vegetables that had got rotten. He collected and put on one side all these materials. He either sold it or used it. The result is that as vegetable gardeners the Chinese are the foremost in the world. I am only mentioning for the purpose of showing how manuring is a necessity. But within the last ten years, science has made great progress in that matter. Science has now by the fixation of nitrogen and by various other means made possible activisation of the soil, the growth of organisms in the soil by superimposed means making chemicals fit for the purpose of the growth of certain bacteria which serve to stimulate and accelarate the growth of certain kinds of plants. This has been made a very special study. There is another group of research workers who are now trying to cultivate fruit and flower without any soil. That is, there is a very rapidly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

growing science of what may be called 'light and liquid nutriment'. In a solution containing all chemical manures suppose you put tomato or some other plant. You add some manure in certain kinds of fixation. There are also certain colours of light in this fixation. I have seen with mine own eyes a tomato grown without a single inch of soil, or plot of earth, tomato seven times as big as the tomato grown in ordinary soil. Now, these are scientific experiments which have revolutionised agriculture throughout the world. These can be attempted but cannot be attempted in 1/8 inch of an acre. It needs co-operation. When I say co-operation, it is not that I want to get rid of individual initiative, individual enterprise, individual enthusiasm. People who can afford these manures should act by themselves. A hundred people acting together may be able to do something. If today we are faced with the problem of food supply, we can only solve it by many people coming together, not by the eradication of the Joint family system, not by the eradication of the Christian system, not by the eradication of the Muslim law. With respect to all these things, let each man have his property or paddy and get income from that and have the satisfaction of owning that all by himself and for himself. But unless many persons belonging to the different families and communities can combine together to make an economic holding, we cannot make this experiment. We cannot devise those means. We cannot afford those materials by which alone cultivation can be enhanced. I make bold to say that, if an adequate measure of consolidation of holdings and of prevention of fragmentation accepting the national aspect, can be done we can be self-sufficient as to food. Why is it that the adjoining island of Ceylon produces about twice as many cocoanut as our own country, cocoanut twice as big as ours, though the climate is not different and the aptitude of the people are not different. But there, it is run on a plantation scale. By saying that I do not mean I want to create plantations here, to have the whole country divided into 10 or 12 holdings the owners of which alone will get everything and expropriate all the lands. Let us go back when we had essentially the ancient Indian system, namely the village system, the system which still exists in some places. People have been speaking about the Punjab. What is the vitality of the co-operative organisation in the Punjab. Until recently, in the Punjab the headman of the village was the only person to whom Government looked up for the collection of land revenue. He was so to say a kind of *pater familias*. It was possible for him to exercise a certain amount of suasion and persuasion to bring people to act together. It was therefore easy to start the co-operative movement there. It is very active now. All that is due to that feature. All that I can say is that those benefits can be derived by us only when we can rehabilitate that movement, or some similitude of that movement. You must make people come together, pool their resources, and see that the best manures, the best method of cultivation, the best seeds, expert advice and other things are procurable. That cannot be done excepting in plots of 10, 15 or 20 acres at the least. Take terracing, for example. I have been speaking of paddy cultivation by terracing, at least in the lower altitudes of some of our hills. That cannot be done in patches of half an acre. It must be done as a big, co-operative concern.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

When the honourable members are discussing this resolution when public opinion is forming itself and expressing itself, let the following points be remembered. It is not the intention of Government to eradicate the social structure. They are keen. No one is more keen. They are keen that the Hindu system should exist; the Christian family should exist in full plenitude; the Moslem authorities should also pursue their ancient ways. But, for economic self-sufficiency, for economic rehabilitation, the Christian land owner, the adjacent Hindu land-owner and the adjacent Moslem land-owner all have to come together for the purpose of tilling their lands together, so that the cultivation may be alike and the same treatment will be given to lands alike in character. It may be utopian to speak of this. But, unless that utopia has got permanently in mind, we will not act. We will forget everything else. The imminent, the urgent, the almost painful necessity now is to grow our food in full quantities. Unless we are able to do that, there will be very little hope for us.

Now, the question of fragmentation of holdings is intimately connected with the consolidation of holdings. Fragmentation of holdings may go on until each shareholder has got only one-thousandth of an acre. That does not matter. In this connection Mr. Jebamony Nadar gave a most useful suggestion. Questions may be raised about the liability of particular sharers and as to how his property will be attached and what will take place after attachment and all the rest of it. There will be court auction and so forth. These are matters which have to be discussed and deliberated upon. But unless we in Travancore come together for the purpose 'of co-operative enterprise' I use that word in a wider sense in order to produce considerable quantities of food crops from our holdings by pursuing all the latest scientific methods of agriculture, and other cultures including those of fruit and various other commercial crops, we shall not be able to compete in the worldstruggle. Let us look at our position today. We have been relying upon Burma and Siam for our rice. Those sources are for the time being cut out. Vast tracts of China have been over-run. Scorched earth policy has been applied all over the world. For 5 or 10 years, there will be scarcity of food throughout the world. Science of manuring has been perfected, but it can be applied hereafter only at the next reordering of the world. It is all very well now for people to pinch themselves and to send all available food products to the fighting, embattled zones. But when the emergency is over, we shall have to rebuild, to rehabilitate our agriculture. During that process it will be found that very few people will lend us the food that we require. Therefore, it is essential for us to grow more food. If we have to grow more food, if we have to grow more cash crops in order to get the wherewithal to grow food we cannot go on as we are now doing, sub-dividing our holdings and conducting an uneconomic cultivation. Having said that,—I have said, I hope, sufficiently to show the urgency of the problem, Government do not want to rush the people to a decision. Government do not wish to take any one at a disadvantage.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Government, above all do not wish that there should be the slightest suggestion of a minority being catered for at the expense of the majority or *vice versa*. The co-operation of the public is an essential factor. But I fully realise that Government cannot but realise that such steps towards fragmentation, such investigation of consolidation cannot be done effectively as a Government measure. It must come from the people as a spontaneous impulse, as an outgrowth of the essence of the people, and it is in order that it may be of some little use in the growth of public opinion on these directions that I have sought to address the House.

In the voting of this matter, if the resolution is put to vote, the officials will not participate.

The resolution as amended was then put to vote and carried.

(At this stage, the Deputy President occupied the Chair.)

MR. KAVIYOR K. K. KOCHU KUNJU: – സർ,

"പ്രൊ വയസ്സ് തികഞ്ഞ വിദ്യാർത്ഥികളെ സ്കൂൾഫൈനൽസ് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് പരീക്ഷയിൽ ചേർക്കാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള രൂളിൽനിന്നും ന്യൂനപക്ഷക്കാരായ മറ്റു ഹിന്ദുക്കളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സമുദായങ്ങളിലെ അവശരായ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഒഴിവാക്കാൻ ദയവുണ്ടാക്കണമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിനോട് ഈ അസംബ്ലി ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു"

എന്നപ്രമേയം കരുണയേറിയ ഗവണ്മെന്റിന്റെയും ദയാലുവായ ഡയറക്ടർഅവർകളുടേയും അവശജന ഗുണകാംക്ഷികളായി ഇവിടെ സന്നിഹിതരായിട്ടുള്ള ജനപ്രനിധികളുടെയും വിലയേറിയവിചിന്തനത്തിനു ഞാൻ വിധേയമാക്കുന്നു. എന്റെ പ്രമേയം അവശരും ന്യൂനപക്ഷക്കാരും അടങ്ങിയ സമുദായങ്ങളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളെമാത്രം സ്പർശിക്കുകയും മറുവിദ്യാർത്ഥികളെ ഉപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തതിന്റെ കാരണമെന്താണെന്നു ചിലർ സംശയിച്ചേക്കാം. അങ്ങനെ സംശയിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവരോട് എനിക്കു പറയുവാനുള്ള അതിനുള്ള സമാധാനം, ഇവിടത്തെ അവശ സമുദായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും പ്രബല സമുദായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും തമ്മിൽ വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ സാമ്യമായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടെന്നുള്ള കാരണം മാത്രമാണ്. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടായിരിക്കണമെല്ലോ ബഹു: ഗവണ്മെൻറ് അവശ സമുദായ വിദ്യാർത്ഥികളെ കരുണാപൂർവ്വം സഹായിച്ചു വരുന്നതു... ഇപ്രകാരം അവശ സമുദായ വിദ്യാഭ്യാസപരിപോഷണത്തിനു ബഹു. ഗവണ്മെൻറു സാരമായ പ്രോത്സാഹനം ചെയ്തു വരുമ്പോൾ ചില ചെറിയ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നിമിത്തം അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസ പുരോഗതി തടയപ്പെട്ടുന്നു എങ്കിൽ അതു് ഗവർമ്മെൻറിന്റെ സദുദ്ദേശം സഫലമാക്കുന്നതിനു വിഘാതമായിത്തീരുന്നുവെന്നു ഗവർമ്മെൻറു ദയാപൂർവ്വം ചിന്തിക്കണം. ബഹു. ഗവർമ്മെൻറിനു സാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kaviyoor K. K. Kochu Kunju.]

രമായ ഒരു നഷ്ടവും വരുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു. അവശ സമുദായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു യോജിച്ചു യാതൊരു സൗകര്യങ്ങളും ഇല്ലായെന്നതും ഒരു തുറന്ന പരമാർത്ഥമാണു്. ഇപ്രകാരം മുള്ള സാധു വിദ്യാർത്ഥികൾ മറു സമുദായങ്ങളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളെപ്പോലെ ഇരുപതു വയസ്സിനുമുമ്പു സ്കൂൾഫൈനൽ ക്ലാസ്സിൽ ചെന്നെത്തി എന്നു വരുന്നതല്ല. ചിലർക്കു അപ്രകാരം സാദ്ധ്യമായി എന്നു വരാം. ഈ നിലയിൽ ഇരിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ബഹു. ഗവർമ്മെൻറു മനഃപൂർവ്വം സഹായം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അവരിൽ പലരും നിരാശയോടുകൂടി ജീവിക്കേണ്ടതായിവരും. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിയമത്തിൽനിന്നും ഇപ്രകാരമുള്ള സമുദായങ്ങളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഒഴിവാക്കിയില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തെ മാത്രമല്ല സാമാന്യ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കൂടി തടയുന്നതാണു്. ഇവിടത്തെ അവശ സമുദായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു അതൽകണ്ടുപ്രദർശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബഹു. ഗവണ്മെൻറിൻെറയും വിദ്യാഭ്യാസ മേലദ്ധ്യക്ഷൻെറയും ദയാലുക്കളായ ജനപ്രതിനിധികളുടേയും മുമ്പാകെ അവശ സമുദായ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു വിസ്തൃതമായ വിശദീകരണത്തിനു ആവശ്യമില്ലെന്നാണെൻറെ വിശ്വാസം. ആകയാൽ ബഹു. ഗവർമ്മെൻറും ഈ സഭയും അവശസമുദായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സർവ്വപ്രധാനമായിരിക്കുന്ന ഈ പ്രമേയത്തെക്കുറിച്ചു കരുണാപൂർവ്വം ചിന്തിക്കയും അനുകൂലമായ തീരുമാനം ചെയ്തു ഈ സാധുസമുദായങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ പ്രമേയം സഭയുടെ വിചിന്തനത്തിനു വിധേയമാക്കുന്നു.

MR. P. C. ADICHAN:— സർ, ഈപ്രമേയത്തോടു് ഞാൻ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ൬ ൦ വയസ്സിനുമേൽ പ്രായത്തിയുള്ളവരെ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ചേർക്കാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള ഗവർമ്മെൻറിൻെറ രൂളിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവശ സമുദായക്കാർ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും മറും അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണു് എൻെറ അഭിപ്രായം. കുറേനാളുകൊല്ലത്തിനുമുൻപു് ഞാൻ ഒരു കുട്ടി ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ ചേർന്നതായി എനിക്കറിയാം. ഇപ്പോൾ മൂന്നാംക്ലാസ്സിലാണെന്നു തോന്നുന്നു പഠിക്കുന്നതു്. അയാൾ പബ്ലിക്ക് പരീക്ഷക്കു ചേരേണ്ട സമയം വരുമ്പോൾ എങ്ങിനെ ചേരുമെന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇതു് എൻെറ സമുദായത്തിലാണു്. ഇപ്പോൾ വയസ്സു ൬ ൦ കഴിഞ്ഞു. സ്കൂൾ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഫൈനൽക്ലാസ് വരെ പഠിക്കാനാണു് ആ കുട്ടി ആഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്കിൽ കായ്യം കുഴപ്പത്തിലായെന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ അവശസമുദായങ്ങളിൽ മറ്റുള്ള ആളുകളുടെ പ്രേരണകൊണ്ടും മറ്റും താമസിച്ചു സ്കൂളിൽ ചേത്ത സാധുകുട്ടികൾം ഉണ്ടു്. അങ്ങനെ താമസിച്ചു സ്കൂളിൽ ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ ചേത്താൽ സ്കൂൾഫൈനൽക്ലാസിൽ വരുമ്പോൾ ൨൦ വയസ്സു് കഴിഞ്ഞു എന്നു വന്നേക്കാം. സ്കൂൾഫൈനൽ വിജയി ആകാനും സാധിക്കുകയില്ല. ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു ഗവർമ്മെൻറു വേണ്ട വിധത്തിൽ അനുകൂലമായ തീരുമാനം ചെയ്യേണ്ടതാണു്. പൊതുവെയുള്ള ചില ചട്ടങ്ങളെ അവശസമുദായങ്ങളുടെ കായ്യത്തിൽ ഭേദപ്പെടുത്തി അവരെ സാഹായിച്ചുവരുന്ന എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡയറക്ടർ അവർകൾം ൨൦ വയസ്സു് തികഞ്ഞ വിദ്യാർത്ഥികളെ സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുകയില്ല എന്നുള്ള പൊതു ചട്ടത്തിൽനിന്നു സാക്ഷരതാം കുറഞ്ഞ അവശസമുദായക്കാരെ വേർതിരിച്ചു് അവർക്കു രക്ഷയുണ്ടാക്കണമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

MR. KAVIYOOR K. K. KOCHUKUNJU: സാക്ഷരതാം ഏറ്റവും കുറഞ്ഞതു ഏതു സമുദായമാണു്.

MR. P. C. ADICHAN : ഒന്നര ശതമാനമാണു്.

MR. KAVIYOOR K. K. KOCHUKUNJU : ഏതു ശതമാനമെന്നല്ല, ഏതു സമുദായം എന്നാണു് ചോദിച്ചതു്.

MR. P. C. ADICHAN : അതു് എന്റെ സമുദായമാണു്. ഇതുയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഞാൻ വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN : സർ, ഞാനും മി. കൊച്ചുകുഞ്ഞിന്റെ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള, ഇതുപോലുള്ള സൗജന്യങ്ങൾം കൊടുക്കുന്നതു് ഏതൊരു ഗവർമ്മെൻറിന്റെയും — ഹരിജനോദ്ധാരണത്തിനായി ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരിക്കുന്ന ഏതൊരു ഗവർമ്മെൻറിന്റെയും കടമയാണു്. മി. ഋതിച്ചൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ൫ വ വയസ്സു് മുതൽപോലും പഠിപ്പിച്ചു തുടങ്ങാറുള്ളതുകൊണ്ടു് ൧൦ വയസ്സുവരെ എങ്കിലും അവശ സമുദായക്കാരെ സ്കൂൾഫൈനൽ ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്നതിനു്, എക്സംപ്റ്റ് ചെയ്യണമെന്നാണു് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. ഇപ്രകാരം അവശത അനുഭവിക്കുന്ന ഈഴവസമുദായത്തെയും ഇങ്ങനെ ഒഴിവാക്കണമെന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു. അതായതു ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് കൊല്ലം വളരെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. K. Kumaran Vaidyan]

കഴിഞ്ഞതിനശേഷം മാത്രമേ ആ സമുദായക്കാർക്ക കൂടുതൽ പഠിക്കുന്നതിന സാധിക്കുന്നുള്ളു. അതിനാൽ അവർക്ക ൫ ൦ വയസ്സ എന്നുള്ള ക്ലപ്തസംഖ്യ വളരെ കുറഞ്ഞു പോകാനാണെളുപ്പം. ക്രമാതീതമായ ഉർഘടങ്ങൾ ഇതുകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്നവർക്ക വരാമെന്നാണ എനിക്ക പറയുവാനുള്ളത്.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM : മറ്റ സമുദായക്കാരെ ഒഴിവാക്കുന്നതിൽ വല്ല തരക്കേടുമുണ്ടോ?

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN: അങ്ങനെ ആവശ്യപ്പെടാത്തിടത്തോളം കാലം അങ്ങനെയില്ലെങ്കിലും വിരോധമില്ലെന്നാണ്.

MR. PADIYARA JOSEPH KUNJU: എല്ലാ സമുദായക്കാരേയും വയസ്സ് ക്ലിപ്തത്തിൽനിന്ന ഒഴിവാക്കണമെന്നുള്ള ഒരു ഭേദഗതി മെംബർ ഭയവുചെയ്ത് റാജരാക്കാമോ?

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN : അതിനനുകൂലിച്ചുഎനിക്കഭിപ്രായമുള്ളു. എല്ലാ സമുദായക്കാരേയും ഇതിൽനിന്നൊഴിവാക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിന് ഉദാഹരണമായി ഒരു സംഗതി പറയാം. സ്കൂൾഫൈനൽ ജയിച്ചു, എഫ്. എ. ജയിച്ചു, ബി. എ. ജയിച്ചു, എഫ്. എൽ. പാസായി, ബി. എല്ലിൽ എത്തി. ഒരു കൊല്ലം തോറ്റു, രണ്ടാമത്തെ കൊല്ലവും അതേ, മൂന്നാമത്തെ കൊല്ലവും തഥൈവ. നാലോ അഞ്ചോ കൊല്ലം വേണ്ടിവരുന്ന ബി. എല്ല് ജയിക്കാൻ. പഠിക്കുന്നതിന ശക്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ല, സൗകര്യമില്ലത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. ഒന്നോ രണ്ടോ ഉദാഹരണങ്ങൾ എനിക്ക അറിയാം. അതായതു ഇവിടത്തെ ചേഷ്ക്കാരായിരുന്ന മി. എൻ. എസ്. രാമൻപിള്ള അവർകൾ നാലഞ്ചു കൊല്ലത്തോളമാണ് ബി. എല്ലിന ഒന്നായി ചേന്നത്. അതുവരെ ഒന്നിലും തോല്ക്കാതെ സകല ക്ലാസുകളിലും ജയിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തിരുന്നതു. ഇങ്ങനെ വേറെയും ഒരാളെ എനിക്ക നേരിട്ടറിയാം. അതുകൊണ്ട് ഈ വയസ്സ് ക്ലിപ്തത്തിൽനിന്നും എല്ലാ സമുദായക്കാരേയും ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്. വയസ്സിന്റെ പരിധിയിൽനിന്നുകൊണ്ട് നോക്കുകയാണെങ്കിൽ സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന ഒരു അനുലോമഗതിയാണ് സംഭവിക്കുന്നതു. സ്ത്രീകൾക്ക സ്കൂൾഫൈനൽ പരീക്ഷവരെയും പഠിക്കുന്നതിന മിക്കവാറും സാധിക്കാതെയാണിരിക്കുന്നതു. ഈ ഒരു ന്യൂനത സ്ത്രീകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിനു ദോഷമാണ്. എന്നാൽ ഈ വയസ്സ് ക്ലിപ്തത്തിൽനിന്ന അവരെ ഒഴിവാക്കാതിരുന്നാൽ വേറെ വിഷമമുണ്ടെന്നാണ് എനിക്ക പറയുവാനുള്ളത്?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. P. KUNJUKRISHNAN : ഇതിൽ എങ്ങനെയാണ് വിഷമമുണ്ടാകുന്നത്.

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN : സ്ത്രീജനങ്ങളെ ഞാൻ അപമാനിക്കുകയില്ല, ചെയ്യുന്നത്, സ്ത്രീകൾ അവർക്കുള്ള വീട്ടുകളും മറ്റുമെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മുന്നണിയിൽ എത്തണമെന്നു ഒരു അഭിപ്രായമുണ്ട്. എങ്കിലും തിരുവിതാംകൂറിൽ മാതൃഖണ്ഡത്തിലെ മറ്റെല്ലാ സ്ഥലത്തെക്കാളും വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ അവർ ഉന്നത നിലയിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നതു തീർച്ചയായ സംഗതിയാണ്. അതിനാൽ ആ വിഷയത്തിൽ ഇനി അധികം ക്ലേശിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്തതാണ്.

മുപ്പതോ മുപ്പത്തഞ്ചോ വയസ്സായ ഒരാൾക്കു സ്ക്രീനിംഗ് പരീക്ഷക്കു ചേരണമെന്നു തോന്നി. ചേർന്നു ജയിക്കുകയാണെങ്കിൽ ജയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. യൂറോപ്പു മുതലായ പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിൽ ൫൦-ം, ൬൦-ം, വയസ്സുവരെ ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്നവരുണ്ട്. അതുപോലെ ഒരു നിയമം ഇവിടെയും വരുത്തി എല്ലാവരും വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ പുരോഗതി പ്രാപിക്കുന്നതിനു സമ്മതിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: ഗവണ്മെന്റിനു ഏതെങ്കിലും നഷ്ടം വരുത്തുന്ന ഒന്നാണോ ഇത്?

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN : അല്ല. അതിനാൽ ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ ധനപരമായും വിദ്യാഭ്യാസപരമായും വളരെ യോഗ്യത സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഇന്നത്തെ ഡയറക്ടർ അവർകൾ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഇതിനൊരു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. A. GOPALA MENON : വിദ്യാഭ്യാസ കോഡിലുള്ള ഏതു റൂളിനെ അസ്വദ്ധമാക്കിയാണ് ഈ ഉപക്ഷേപം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതെന്നു പറയാമോ?

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN : കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായ ഒരുത്തരവ് ഉണ്ടായി എന്നാണ് ഞാൻ അറിയുന്നത്. അതായത് ൨൦ വയസ്സ് കഴിഞ്ഞവർക്കു സ്ക്രീനിംഗ് പരീക്ഷയിൽ ചേരാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള ഒരു റൂൾ. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇതുയും പ്രസ്താവിച്ചത്. കോഡിൽ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. കൊണ്ടുവന്ന ഉപക്ഷേപം അനുസരിച്ചു പറഞ്ഞു എന്നെ അത്രമുള്ളൂ. അതിനാൽ ഈ നിയമം എടുത്തു കളയണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ബലമായി പിന്താങ്ങുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. T. T. KESAVAN SASTRI: സ്കൂൾഫൈനൽ ക്ലാസിൽ പരീക്ഷയ്ക്കു ചേരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വയസ്സുക്രിയത്തെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറ് ഇടയിടെ എന്തെങ്കിലും ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

DEPUTY PRESIDENT: Order, order. The hon. member cannot put that question to the Director of Public Instruction now.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: Sir, on a point of order. Since the Director of Public Instruction has put a question whether such a rule exists, it will be useful for the debate to know whether there is really such a rule and the Director of Public Instruction himself will be the most competent person to inform the House about the matter.

DEPUTY PRESIDENT: It is not exactly a point of order. The Director of Public Instruction may explain the position now before the debate proceeds further.

MR. A. GOPALA MENON: I thought it will save time if I pointed out that there is no such rule in the Education Code and that there is no prohibition against any pupil sitting for any examination provided that he has not appeared for more than three years for the E.S.L.C. Examination. If a person appears thirty-five times till his fifty-fifth year, I have not the slightest objection, provided the examination for which he is appearing is not the E.S.L.C. Examination.

The point, Sir, is that there has been a misconception with regard to Rule 69 of the Education Code. This rule lays down that—

> "Pupils below five years of age shall not be admitted to any recognised schools, except nursery and kindergarten schools. Pupils over twenty years of age shall not be admitted to remain in a school unless there is special reason for their retention. The decision as to whether the reason is sufficient or not shall rest with the Director".

The rule applies only to the retention of pupils in schools after they have completed 20 years of age. As for appearing for examination there is no objection whatsoever to the upward limit. There are rules restricting the admission of people below a certain age, but there is none so far in regard to people above a certain age. But I do not think that Government have the intention of introducing any such restriction. The point that is covered by the rule is that it is not desirable to allow pupils over 20 years of age to remain in a school when they have had their complete course, merely for the purpose of staring at their fellow-pupils or creating a confusion or in any way interfering with the discipline of the school. In these days when there is so much of co-education I thought it advantageous to give a warning in time that there will be a limit to set to the age beyond which a pupil will not be allowed to go to the classes so that there may be no difficulty about maintaining the discipline and generally preserving an atmosphere of peacefulness in the institution. That is all that is meant by the rule. There is no rule, as I said, prohibiting pupils above a certain age from appearing for the examination and it is not the intention of Government to introduce any such rule.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. KAVIYOOR K. K. KOCHU KUNJU : സർ, ഡയറക്ടർ അവർകളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽനിന്നും, അവശസമുദായങ്ങളെ ബാധിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രത്യേകമായിട്ട ഒരു രൂപം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ ധരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ പിൻവലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

The rosolution was, by leave, withdrawn.

RESOLUTION RE : GRANT FOR TEACHERS IN AIDED SCHOOLS.

MR. PADIYARA JOSEPH KUNJU : സർ, വളരെ പ്രാധ്യമായ ഒരു പ്രമേയം എനിക്കിവിടെ ഹാജരാക്കാൻ സാധിച്ചതിൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഈ സഭാസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രമേയം ഇതാണ്.

"This Assembly recommends to the Government that the grant allowed for teachers in aided schools should in no case fall below Rs. 10 per individual per mensem."

സർ, വളരെ പ്രാധ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ് ഇത്. ഈ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കാൻ ഈ സഭയിൽ ആരുംതന്നെയുണ്ടെന്നു എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല. ഇതു് അനേകം മൂകലക്ഷങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വാദിക്കുന്ന ഒരു പ്രമേയമാണ്. ആയതിനാൽ സ്വദേശാഭിമാനിയും കരുണാനിധിയുമായ എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതൻ വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടർ മി. ഗോപാലമേനോൻ ഇതിനെ അനുകമ്പാപൂർവം വീക്ഷിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. മുൻപ് എട്ടരരൂപ ഗ്രാന്റു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിൽനിന്നും ഫർ ചക്രം പിടിച്ചെടുത്തിട്ട്, വെറും എട്ടു രൂപയാക്കിയ ഗവണ്മെൻറിന്റെ നിർദയത്വം പരിതാപകരം തന്നെ. സർ, അവർ ഈ എട്ടു രൂപകൊണ്ട് അവരുടെ ഒരു കുടുംബം മുഴുവനും പുലർത്തിക്കൊണ്ടുപോകണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ, ഇപ്പോഴത്തെ കാലാവസ്ഥയിൽ അവരെ എത്രത്തോളം ദാരിദ്ര്യം ബാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന് കണ്ണാടിയിലെന്നപോലെ കാണാൻ കഴിയും.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : ഗ്രാന്റു സ്കൂളിലെ മാനേജർന്മാർ അവർക്കു വല്ലതുംക്രമേണ കൊടുക്കുകയില്ലെ?

MR. PADIYARA JOSEPH KUNJU : ഈ വെറും എട്ടു രൂപയെയുള്ളുവെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. അതിൽനിന്നും ക്രമേണ ഒരു സംഖ്യ മാനേജർന്മാർ പിടിച്ചെടുക്കുന്നുണ്ട്. സർ, വയറുപിഴപ്പിനുവേണ്ടി ഒരു വമ്പിച്ച ജനവിഭാഗം മുറവിളിക്കൂട്ടുമ്പോൾ, ഇലക്ട്രിക് പങ്കായുടെ കീഴിലുള്ള കൃഷിയൻ ചെയറിലിരുന്നു സച്ഛന്ദം വിഹരിക്കുന്ന മഹാനുഭാവന്മാർ ഈ ദീനരോദനത്തെപ്പറ്റി കേട്ടഭാവംപോലും നടിക്കാത്തതു് കഷ്ടാൽകഷ്ടതരം തന്നെ. ജനങ്ങളിൽനിന്നും പിരിച്ചെടുക്കുന്ന പണം ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Padiyara Joseph Kunju]

തന്നെ ചെലവാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു പരാതിക്കും അവകാശമില്ല. സ്റ്റാൻഡാർഡിസേഷൻപ്രകാരം ഇന്നയിന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനു ഇന്നയിന്ന ശമ്പളമേ കൊടുക്കാവൂ, എന്നുള്ള നിയമത്തെ തിരെ അതിലംഘിച്ച്, ശമ്പളത്തിന്റെ രണ്ടും മൂന്നും ഇരട്ടി ക്ലർക്കുമാർ കൊടുത്താണു ഓരോ സ്ഥാനങ്ങളിലും പല വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഗ്രാൻറ്റ്സ്സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്റെ വിശപ്പു തീരുകയില്ല. ഇന്നു് ഒരു ഗവണ്മെൻറ്റ്സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകനോടൊപ്പംതന്നെ അവരും ജോലി ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സർ, ഇപ്പോഴത്തെ യുദ്ധാപരിതസ്ഥിതിയിൽ അങ്ങയുടെ കാരുണ്യമുണ്ടായി താഴ്ന്ന ശമ്പളക്കാർക്കെല്ലാം ഓരോ രൂപ ക്ലർക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ഗ്രാൻറ്റ്സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ കാര്യം അവഗണിക്കപ്പെട്ടു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, ഈ ദുരവസ്ഥയിൽ, ഇതിനൊരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കിയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെയെന്നാണു് ഇതു് ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപെടുന്നതെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. നമുക്കു ഒരു വലിയ മിച്ചം ഉണ്ടാക്കിവച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കയുണ്ടായി. അങ്ങനെ ഒരു വമ്പിച്ച തുക മിച്ചമുണ്ടെങ്കിൽ, അതിൽനിന്നും പ്രതിമാസം ഇവർക്കു ൫൦ രൂപ കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. അതിനാൽ ഗവണ്മെൻറിനേറയും ഡയറക്ടർ അവർകളുടേയും ദയാദൃഷ്ടി ഈ കാര്യത്തിൽ പതിയണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ പ്രമേയം സഭയുടെ അംഗീകരണത്തിനായി അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: I second the motion. At first I thought that it will be too big an order to Government that grant in-aid should be so high as Rs. 30. I thought that the Government is to give a grant equal to the sum which the management gives to its teachers. But I learn from my neighbour and I also remember from what the Deputy President said yesterday, though not in very express terms, that very often the management so contrives the business that the poor teacher who is obliged to shout from ten' o clock in the morning to four 'o' clock in the afternoon with very little food, with very little of the cheerfulness and the comforts of life, who, when he started for school saw half a dozen children almost on the verge of starvation does not get enogh to live. I think Sir, that the Director of Public Instruction and the Government will take into consideration the circumstances that obtain in this country in the Education Department, so far as the grant-in-aid school teachers are concerned. I am talking Sir, with what I believe to be a sense of responsibility when I say that though a great deal of money will have to be ear-marked for this

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

purpose, an attempt may be kindly made in this direction. I am talking on this motion, Sir, because I find that the House is rather empty and I did not want Mr. Padiyara Joseph Kunju to feel lonely. Seeing the very small number of members present here, I thought that I must discharge an obligation which I owe to the House. I find the Deputy President occupying the Chair instead of the President. But I would invite the eyes of my friends to the Chair so that Sir, if one who has got a loud voice does not come to the rescue Mr. Padiyara Joseph Kunju may stand on the verge of having his resolution lost. That is the reason why I am particularly emphasising this argument. I hope Sir, that when questions like this are discussed the representatives and leaders of the great parties will be present. Yet, there are some members present and I am addressing my observations to them.

Sir, that the constructive suggestion that I wish to offer—I do not know whether there may be limitations, and I may be forgiven if I am wrong—is that it is high time that bad institutions should, if possible, be weeded out. Especially in educational institutions if the management contrives some method by which they benefit themselves at the expense of the poor teachers, if the entries in books, day books and ledgers are fabricated, if the entries do not tally with actual transactions and receipts of money and disbursements, it is high time that we cry halt to this system of grant-in-aid. I am sure that during the last few years there has been a very great improvement and I was very happy to hear from the Director of Public Instruction himself that there is vast improvement. I cannot however shake off my memory, my own experience, Sir, when I was a teacher of a school 35 years ago. The school was owned by a certain person who was both proprietor and manager. He had a very high position in the public life of the country. I went in there as a Malayalam Munshi in the first instance. It was before I joined in the Law College. The pay that was offered to me was, I believe Rs. 25. Then there was a very faithful treasurer in that institution. He gave me Rs. 18 and asked me to affix my signature for having received Rs. 25. I said—the little mathematics that I know does not enable me to take Rs. 18 as equivalent to Rs. 25. The matter was reported to the Manager who was also the headmaster. The matter was reported to the Manager. Then he called me and asked "well Mr. Velu Pillai, why don't you sign." Then I answered that I was prepared to sign, but I could not sign for Rs. 25 when the actual amount received was only Rs. 18. If that was the state of affairs in those days, what would be the condition now? He turned round and asked the Treasurer "what is the meaning of your asking him to sign for Rs. 25 when you give him only Rs 18." During all these years these people have been persisting in this practice and spoiling the profession of education. I have got very great respect for people who take up the work of management of schools even though they are unable to make some money. But I do emphasise the aspect that if the management is proper and if the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sadasyatilaka T. K. Velu Pillai]

management by gradual improvement is able to take care of the money that is given to it and spend less for other purposes than giving it to the teachers and in case that the management can give a certain amount of money regularly every month to the teachers, I am entirely for the Government contributing an equal sum. At any rate the poor teacher should get at least Rs. 13 or Rs. 14 per mensem. If he does not get enough and if he is not able to put enough into his mouth, how can you expect him to teach the young boys and girls belonging to the various communities and who are destined to be the future citizens of the State. I know I am speaking with certain limitations. I know that Government cannot spend too much on this matter. I urge upon the attention of the Department and the Government for a proper investigation to be made with regard to the payment of receipts and the method of keeping accounts. I pray that Government be pleased to sanction such an amount that these poor teachers may get at least Rs. 14 or Rs. 15. With these words I am happy to support the motion.

MR. K. R. NARAYANAN : സർ, ഗ്രാൻറുസ്സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം കൂട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഈ സഭയിൽ വിശേഷിച്ച് ഒരു പ്രസംഗത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഇവരെ പ്പറ്റി സാധാരണ ജനങ്ങൾ പറയുന്നതു്, വൃശ്ചിപാ പട്ടാളക്കാർ എന്നാണു്. ഈ പേരു് അവർക്കു എത്രമാത്രം യോജിക്കുമെന്നിരുന്നാലും അവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നിലയെ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഈ പേരു് വൃശ്ചിപാ പട്ടിണിപട്ടാളക്കാർ എന്നു തിരുത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്നും എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറിനെ പ്രത്യേകമായി ഉൽബോധിപ്പിക്കേണ്ട ഒരു ആവശ്യവുമില്ല, എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു പക്ഷെ ഈ കാര്യം നടപ്പിൽവരുത്തുകയെന്നുള്ളതു് കേവലം അസാദ്ധ്യമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. എന്തെന്നാൽ ഈ സഭയിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു കാര്യം പാസാക്കുക എന്നുള്ളതുതന്നെ, പാറാവളയത്തിനകത്തു ഒട്ടകത്തിനെ കടത്തിവിടുന്നതുപോലെയാണു്. എന്നാൽ ഈ കാര്യം അങ്ങിനെയല്ല. ഇതു് ഇതിനുമുൻപുതന്നെ ഒന്നു രണ്ടുതവണ ഇവിടെ പാസ്സായിട്ടുള്ള സംഗതിയാണു്. എന്നാൽ ഇതുവരെ അതു നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടില്ലാ എന്നുള്ളതെയുള്ളൂ. എന്നാലും ഇതു് ഒരു നല്ല അവസരമാണെന്നു എനിക്കറിയാം. സാധാരണയായി ഒരു യോഗം കഴിയുമ്പോൾ മംഗളഗാനം ഒരു പതിവുണ്ടു്. അതുപോലെ നമ്മുടെ നിയമസഭയുടെ ഫൈനൽ ഒന്നാണ്ടത്തെമംഗളഗാനം പാടാൻപോകുന്ന ഒരവസരമാണു് ഇതു്. അതു് അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം കൂട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഒരു മംഗളഗാനമാണു്. അങ്ങിനെ മംഗളകരമായ ഒരു മംഗളഗാനത്തോടുകൂടി അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നതു് വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇപ്പോഴത്തെ ഗാനകർത്താവു സാക്ഷാൽ ഗോപാലൻ തന്നെയാണു്. ഈ ഗോപാലൻതന്നെയാണു് സാക്ഷാൽ സരസ്വതിയെ ഇപ്പോൾ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ആ നിലയ്ക്കു പ്രീണിതചിത്തയായിത്തീർന്ന സരസ്വതീദേവിയുടെ ഗാനാലാപത്തിൽ ഉന്മേഷചിത്തനായ സാക്ഷാൽ ഗോപാലന്റെ ഈ മംഗളഗാനത്തെ ഏറ്റുപാടാൻ വടക്കൻ പറവൂർ മുതൽ കന്യാകുമാരിവരെയുള്ള സകലമാനജനങ്ങളും ഒരുങ്ങിയിരിക്കയാണെന്നുള്ളതു് എനിക്കു ഉറപ്പായി പറയാൻകഴിയും. ആയതിനാൽ ഈ പാവപ്പെട്ട അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ദയനീയാവസ്ഥയെ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുന്നവിധത്തിലുള്ള സഹായങ്ങൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു് മേലദ്ധ്യക്ഷൻ ചെയ്യുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : സർ, ഗ്രാൻറു് പള്ളിക്കൂടം അദ്ധ്യാപകന്മാരെ സംബന്ധിച്ചാണു് ശക്തിമത്തായ ഒരു പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഏതാനും മാന്യന്മാർ പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് തുടർച്ചയായി കുറെക്കാലങ്ങൾകൊണ്ടു് നിയമസഭയിലും മറും വാഗ്പ്രതിവാദങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഈ ഗ്രാൻറുപള്ളിക്കൂടങ്ങളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു് എട്ടുരൂപാ മാത്രമാണു് ശമ്പളം ലഭിക്കുന്നതു്. ഇവരെപ്പോലെയുള്ള സർക്കാർപള്ളിക്കൂടങ്ങളിലെ വാദ്ധ്യാന്മാർക്കു് ഫ ഉ രൂപയോളം ശമ്പളം ലഭിക്കുമ്പോൾ, ഇവരുടെ ശമ്പളം വ രൂപായിൽനിന്നും ഫ ൦ രൂപാവരെയെങ്കിലുമാക്കണമെന്നാണു് ഇപ്പോൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതു്. ഇതിനൊരു പരിഹാരമുണ്ടാകുന്നതുവരെ ഈ പരാതി ഞങ്ങൾ പറയുകതന്നെ ചെയ്യും. ഇതിനൊരു പോംവഴി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു് തിരുവിതാംകൂർ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലെ സ്ഥാപരസ്ഥംഭവും മഹാനുഭാവനുമായ ശ്രീമാൻ ഗോപാലമേനോൻ അവർകൾ വിചാരിച്ചാൽ കഴിയുന്നതാണു്. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം ശാശ്വതമായ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ധൈര്യം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടാകുമോ എന്നു സംശയമാണു്. കാരണം പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധമാക്കുന്ന ഈ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പുകാർ ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു് മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കേണ്ടതായ ഒരു നിർദ്ദേശം സ്ഥിരമായും വിപുലമായും വരത്തക്ക ഒരു നിർദ്ദേശമായിരിക്കും. നാട്ടിൻറെ ഓരോ ഭാഗത്തും സമുദായങ്ങളുടെ വകയായോ മതപരമായോ മറെറല്ലാവിധമായ സ്ഥാപനങ്ങളും ഉണ്ടു്. ഇപ്രകാരമുള്ള

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സ്ഥാപനങ്ങളെ എല്ലാം അടിച്ചുടച്ച് ഒരു ഭരണ സമിതിയുടെ കീഴിലാക്കി, ആ വ്യാപ്തിക്കകത്തുള്ള സർവ്വമതസ്ഥന്മാരുടെയും രണ്ടോ മൂന്നോ സ്ഥാപനങ്ങൾമാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്നതായിരിക്കും പ്രായോഗികമായ നടപടി. വില്ലേജ് പഞ്ചായത്തുകൾ നാട്ടിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തും വരുന്ന കാലത്ത് ഈ അധികാരാർത്തിയിലുള്ള ഗവണ്മെൻറ്സ്കൂളുകൾ, സമുദായപരമായോ മതപരമായോ ഉള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം ആ വില്ലേജ് പഞ്ചായത്തിന് അധികാരാർത്തിയിൽ കൊടുക്കണം. ഈ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലെ വാദ്ധ്യാന്മാരെയെല്ലാം വില്ലേജ് പഞ്ചായത്ത് നിയമിക്കണം. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കൺസോളിഡേറ്റഡ് ഗ്രാൻറ് ഈ പഞ്ചായത്തിനു കൊടുക്കണം. അവർ ഇതിനെ സമമായി വീതിച്ച് സർക്കാർ സ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാരെന്നോ ഗ്രാൻറ് സ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാരെന്നോ ഉള്ള ഭേദംകൂടാതെ ശമ്പളം കൊടുക്കണം. ഇപ്രകാരം ചെയ്യാൻ ഈ വകുപ്പിലെ മേലദ്ധ്യക്ഷനു ധൈര്യം വരുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു ധൈര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ലാ ഞാനിപ്രകാരം പറഞ്ഞതു്. എന്നാൽ ഒരു പ്രത്യേകസമുദായത്തിലുൾപ്പെട്ട ഒരാൾ മറ്റു സമുദായപരമായും മതപരമായും പ്രവർത്തനം നടത്തിവരുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളെ അടിച്ചുടച്ച് ഒരു ഏകസ്ഥാപനമാക്കാൻ മടിക്കും.

DEPUTY PRESIDENT: However interesting the scheme may be, it is not covered by the resolution.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : ഇതുയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. N. NARAYANA KURUP : സർ, ഈ പ്രമേയത്തോടു ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. ഇന്നലെ ഇവിടെ സ്ഥാപിച്ചതുപോലെ, ഫോർത്ത്ക്ലാസ്സ് ൻ-ാംക്ലാസ്സ് ഈ പരീക്ഷകളിൽ ജയിച്ച് ടെയിനിംഗ് കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷവും ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗം കിട്ടാതെനിരാശയോടുകൂടി, എന്തെങ്കിലും ഉപജീവനമാർഗ്ഗം കിട്ടിയാൽ മതി, അൽപ്പപട്ടിണിയെങ്കിലും നീങ്ങിക്കിട്ടുമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തിൽ, ഗ്രാൻറുപള്ളിക്കൂടങ്ങളെ ആശ്രയിച്ച് സമാധാനബുദ്ധിയോടുകൂടി ജീവിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടരാണു ഈ അദ്ധ്യാപകന്മാർ. ഇവർ ൻ-ാംക്ലാസ്സുവരെ മലയാളഭാഷ നല്ലവണ്ണം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു യോഗ്യതയുള്ളവരാണെന്നു എഡ്യൂക്കേഷൻ വകുപ്പുകാർതന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പാരമാർത്ഥമാണ്. എങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷു മിഡിൽസ്കൂളിലും, ഹൈസ്കൂളിലും മലയാളം പഠിപ്പിക്കാൻ ഇക്കൂട്ടർ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അയോഗ്യരാണെന്നതെ വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടമെൻറ പറയുന്നതു്. ഇതു വളരെ വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു. ഈ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു പ്രതിമാസം കിട്ടുന്ന ശമ്പളം വെ രൂപായാണു്. രണ്ടുനേരത്തെ ആഹാരത്തിനു കഷ്ടിച്ചു മതിയാകും. എന്നാൽ ഇവക്കു് ഒരു കുടുംബംകൂടിയുണ്ടെങ്കിൽ പട്ടിണിയുടെ പാരമ്യം പറയുവാനുമില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരെയാണു് നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ അജ്ഞാനാന്ധകാരം നീക്കുവാനായി നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സാധുജനങ്ങളുടെ സംരക്ഷണാർത്ഥം സകലതും ചെയ്യാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്ന മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഗവണ്മെൻറു് ഇതുകൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന നഷ്ടത്തെ അവഗണിച്ചു്, ഈ സാധുക്കൾക്കു് പത്തുരൂപായെങ്കിലും ഗ്രാൻറുകൊടുക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഗ്രാൻറു കിട്ടുമെന്നുള്ള ആശയോടുകൂടി വെറും അംഗീകാരം മാത്രം ലഭിച്ചതിനുശേഷം ന, ര, ള കൊല്ലം ഗ്രാൻറുസ്കൂളുകളിൽ വെറുതെജോലി ചെയ്യുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാരും ഉണ്ടു്. അവർക്കു് ഒരു രൂപായും ഗ്രാൻറു കിട്ടുന്നില്ല. അവക്കും ഗ്രാൻറുകൊടുക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണു്. ഗ്രാൻറു പത്തുരൂപയാക്കണം. എന്നാൽ എൻെറ സ്നേഹിതൻ മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ "ഗോപാലൻ" വരം കൊടുക്കാനുള്ള അധികാരമില്ലാതെപോയി. ഗ്രഹമുണ്ടാകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാനല്ലാതെ പത്തുരൂപ കൊടുക്കാമെന്നു പറയാൻ അധികാരമില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായിട്ടും അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. സാധുക്കളോടു വളരെ അനുകമ്പയുള്ള സമർത്ഥനായ വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടർ അവർകൾ ഇവക്കു പത്തുരൂപാവരെ കൂടട്ടേ എന്നു് ആശംസിക്കുകയും, അതിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുകയും അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ ശക്തിയുക്തം വാദിക്കയും ചെയ്യണമെന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി ഈ പ്രമേയത്തോടു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു.

MR. M. L. JANARDANAN PILLAI: I would not ordinarliy have wished to take part in this discussion. But having heard some of my honourable friends, I wish to speak a few words.

Government expect all the officers and all those who are directly and indirectly associated with Government Departments to live and function as effectively as possible. I suppose it will be conceded by all, by the Director of Public Instruction and the Government that they expect the management school teachers to go to the school and have the necessary strength in his body to teach the children committed to his care. When Rs. 16 is the price of a bag of rice, still the Government think that the grant-in-aid school teacher must be satisfied with Rs. 8—and the amount that he is able to secure from the management. I think it is time for us to tell the Government and the Director of Education that they have to take up this matter seriously. Otherwise

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. L. Janardanan Pillai.]

the education that will be imparted by that sort of teachers is going to suffer and very seriously suffer. Who are the people who are indirectly going to suffer by this neglect, by this want of attention and want of necessary safeguards for ensuring the contentment of the school master? It is the boys, it is the future generation who are going to suffer. Having cried and payed so much, and having made repeated arguments on the floor of this House, year after year, I do not think that any more arguments are necessary to convince the authorities that the sum of Rs. 8—is not sufficient for a school master to make both his ends meet. His condition is more pitiable if he happens to be the father of 3 or 4 children. Therefore, I think, this matter should engage the serious attention of Government as well as the Department. There is no use in expecting a person to carry on his duties satisfactorily if he is not in a position to keep body and soul together. With these observations I support the motion.

MR. P. S. MAHOMED : സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങി രണ്ടുവാക്ക് പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഗ്രാൻറ്റ്സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാക്ക് ഫ്രീ ഗ്രൂപ ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും ഗ്രാൻറുകൊടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു് വളരെ നല്ലകാര്യമാണെന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതുമാണ്. ഏതെങ്കിലും കാരണവശാൽ ഇതിന് സാധിച്ചില്ലെന്നുവരികിൽ ഇപ്പോൾ അനുവദിച്ചിട്ടു ള്ള ഈ വാറ ലവൻസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ്റ്സ്കൂളുകളിലുള്ള വാദ്ധ്യാന്മാക്ക് കൊടുക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഈ പാവപ്പെട്ടവരുടെ കാര്യം വിസ്മരിക്കരുതെന്ന് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

MR. A. GOPALA MENON : ഇപ്പോൾ ഒന്നുമില്ലാത്തവക്ക് കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ മതിയോ?

MR. P. S. MAHOMED : അവക്കും തീച്ചയായിട്ടും കൊടുക്കണം. ഈ അലവൻസ് മറുള്ളവക്ക കൊടുക്കുമ്പോൾ ഗ്രാൻറ്റ്സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരെക്കൂടി ആ ക്രട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു.

MR. PADIYARA JOSEPH KUNJU : ഈ രീതിമാറി അദ്ധ്യാപകന്മാർ തന്നെ ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും നേരിട്ട് ഗ്രാൻറുകെട്ടിവാങ്ങിക്കത്തക്കവണ്ണം ഏർപ്പാടുചെയ്യാൻ മയവുണ്ടാകുമോ?

MR. A. GOPALA MENON : അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ പറയാൻ പോകുന്നതു്.

MR. P. S. MAHOMED : വാറലവൻസിനത്തിൽ പ്രത്യേകമായി ഒരുതുക കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഗ്രാൻറിനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതല്ലല്ലോ. അതിൽനിന്നും ഒരു ചെറിയ തുക ഗ്രാൻറ്റ്സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാക്കുകൂടി കൊടുക്കാൻ മയവുണ്ടാകുമോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. A. GOPALA MENON : അതു് ചെയ്യേണ്ടതു് ഗവണ്മെൻറാണു്. ൻ-ലക്ഷത്തിൽ ചിലപ്പോൾ രൂപ ഇപ്പോൾ ഗ്രാൻറിനത്തിലുണ്ടു്.

MR. P. S. MAHOMED : ഈ വാറലവൻസ് പ്രത്യേകഒരിനമാണല്ലോ അതു തുക അല്പംകൂടി കൂട്ടി അതിൽ ഒരംശം ഇവക്കുകൂടി കൊടുക്കാൻ സാധിക്കയില്ലേ?

MR. A. GOPALA MENON : അതു ചെയ്യേണ്ടതു് ഞാനല്ലെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM : ഈ വാറലവൻസ് അവക്കുകൂടി കൊടുക്കേണ്ടിവന്നാൽ എത്രരൂപ വേണ്ടിവരും?

MR. A. GOPALA MENON : അതു് കണക്കുനോക്കി പറയാം. എട്ടുലക്ഷംരൂപ പ്രൈവറ്റുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കുതന്നെ കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. എട്ടുരൂപ ക്രമത്തിനു് എട്ടുലക്ഷം രൂപ വേണമെങ്കിൽ ഒൻപതുരൂപ ക്രമത്തിനു് ഒൻപതുലക്ഷം രൂപ വേണം. അങ്ങിനെ ഒരു ലക്ഷം രൂപ കൂടുതൽ വേണ്ടി വരും. ഈ അവസരത്തിൽ ഇതിനെല്ലാം. ഗവണ്മെൻറിനു സാധിക്കുമോ എന്നു് എനിക്കു സംശയമാണു്.

MR. PADIYARA JOSEPH KUNJU : ഒരു സർപ്ലസ് ബഡ്ജറല്ലേ ഇപ്പോഴുള്ളതു് ? എന്തുകൊണ്ടു് മിച്ചമുള്ള തുകയിൽനിന്നും ഒരു ഭാഗം ഈ സാധുക്കൾക്കുകൂടി കൊടുത്തുകൂടാ എന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്?

MR. A. GOPALA MENON : ബഡ്ജറു് തയ്യാറാക്കുന്നതു് ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്ന വരവുചിലവുകളെ കണക്കാക്കിയാണു്. ചിലപ്പോൾ ഈ പ്രതീക്ഷയ്ക്കു് കാലസ്ഥിതിക്കനുസരണമായി വല്ല മാറ്റങ്ങളും ഉണ്ടായി എന്നും വരാം.

Let us see how these teachers are employed. Who are they? Or, how do they come into the schools? They are employed by the Private Managements and the Government only approves such appointments. We only see whether they have the necessary minimum qualifications for teaching, and whether they can do their work properly. If, tomorrow the management says that "this man did not stand up when he saw me" or "I saw this man at such and such places and therefore I remove him". The Department would say, "send him away we don't know anything about it". The grant-in-aid school teacher is a creature of the management. If I want to impose a fine on him I must issue the order through the management. That is the position. What I say is, that he is an employee of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. Gopala Menon.]

management and the Department only pays a contribution towards his salary. It is known that the teacher does other work also for the management. I have got the authority of a big management writing to me and asking that the Department should give a guarantee that teachers would be allowed to carry on certain religious and propaganda work, and unless that is granted they will not be sent up for training! That is, the management looks upon the teacher as its own creature. With great difficulty and with the steady and persistent support of our generous Dewan I have been able to give some protection to these teachers against arbitrary dismissals and against being treated as the slaves and chattels of the management. We are prepared to do more in the same direction. The Government are even trying to see whether some kind of aid is not possible to the teachers who do not get anything. I do not think that Government can afford to give me a very large amount at this juncture, but I have hope they would give me enough to enable me to carry out at least a part of this proposal. I trust that no honest minded or a right thinking citizen can suppose that it is possible to get the teachers to work for nothing.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Was there any case in which prosecution was launched against any management for cooking up false accounts?

MR. A. GOPALA MENON: There have been cases. I think it was between the teacher and the manager of particular schools. The Department takes care not to get involved in such legal matters. Consequently, my point is that we have got certain administrative powers and those powers I am prepared to place at the disposal of the teachers and with the strong support of Government, but in this matter, so far as the salary of those teachers is concerned,

DEPUTY PRESIDENT: The House will now adjourn *sine die*.

The House adjourned *sine die* at 5 p. m.

V. S. ARUMUKHOM PILLAI,
Secretary to the Sri Mulam Assembly.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly